

1 Tawārīkh

Ādam se Ibrāhīm tak kā Nasabnāmā

¹ Nūh tak Ādam kī aulād Set, Anūs, ² Qīnān, Mahalalel, Yārid, ³ Hanūk, Matūsilah, Lamak, ⁴ aur Nūh thī.

Nūh ke tīn beṭe Sim, Hām aur Yāfat the. ⁵ Yāfat ke beṭe Jumar, Mājūj, Mādī, Yāwān, Tūbal, Masak aur Tīrās the. ⁶ Jumar ke beṭe Ashkanāz, Rīfat aur Tujarmā the. ⁷ Yāwān ke beṭe Ilīsā aur Tarsīs the. Kittī aur Rodānī bhī us kī aulād haiñ.

⁸ Hām ke beṭe Kūsh, Mīsr, Fūt aur Kanān the. ⁹ Kūsh ke beṭe Sibā, Hawīlā, Sabtā, Rāmā aur Sabtakā the. Rāmā ke beṭe Sabā aur Dadān the. ¹⁰ Namrūd bhī Kūsh kā beṭā thā. Wuh zamīn par pahlā sūrmā thā. ¹¹ Mīsr zail kī qaumoñ kā bāp thā: Lūdī, Anāmī, Lihābī, Naftūhī, ¹² Fatrūsī, Kaslūhī (jin se Filistī nikle) aur Kaftūrī. ¹³ Kanān kā pahlauṭhā Saidā thā. Kanān in qaumoñ kā bāp bhī thā: Hittī ¹⁴ Yabūsī, Amorī, Jirjāsī, ¹⁵ Hīwwī, Arqī, Sīnī, ¹⁶ Arwādī, Samārī aur Hamātī.

¹⁷ Sim ke beṭe Ailām, Asūr, Arfaksad, Lūd aur Arām the. Arām ke beṭe Ūz, Hūl, Jatar aur Masak the. ¹⁸ Arfaksad kā beṭā Silah aur Silah kā beṭā Ibar thā. ¹⁹ Ibar ke do beṭe paidā hue. Ek kā nām Falaj yānī Taqsīm thā, kyonki un aiyām meñ duniyā taqsīm huī. Falaj ke bhāī kā nām Yuqtān thā. ²⁰ Yuqtān ke beṭe Almūdād, Salaf, Hasarmāwat, Irākh, ²¹ Hadūrām, Ūzāl,

Diqlā, ²² Ūbāl, Abīmāel, Sabā, ²³ Ofīr, Hawīlā aur Yūbāb the. Yih sab us ke beṭe the.

²⁴ Sim kā yih nasabnāmā hai: Sim, Arfaksad, Silah, ²⁵ Ibar, Falaj, Raū, ²⁶ Sarūj, Nahūr, Tārah ²⁷ aur Abrām yānī Ibrāhīm.

Ibrāhīm kā Nasabnāmā

²⁸ Ibrāhīm ke beṭe Is'hāq aur Ismāīl the. ²⁹ Un kī darj-e-zail aulād thī:

Ismāīl kā pahlauṭhā Nabāyot thā. Us ke bāqī beṭe Qīdār, Adbiyel, Mībsām, ³⁰ Mishmā, Dūmā, Massā, Hadad, Taimā, ³¹ Yatūr, Nafīs aur Qīdmā the. Sab Ismāīl ke hān paidā hue.

³² Ibrāhīm kī dāshtā Qatūrā ke beṭe Zimrān, Yuqṣān, Midān, Midiyān, Isbāq aur Sūkh the. Yuqṣān ke do beṭe Sabā aur Dadān paidā hue ³³ jābki Midiyān ke beṭe Aifā, Ifar, Hanūk, Abīdā aur Ilda'a the. Sab Qatūrā kī aulād the.

³⁴ Ibrāhīm ke beṭe Is'hāq ke do beṭe paidā hue, Esau aur Isrāīl. ³⁵ Esau ke beṭe Ilifaz, Raūel, Yaūs, Yālām aur Qorah the. ³⁶ Ilifaz ke beṭe Temān, Omar, Safī, Jātām, Qanaz aur Amāliq the. Amāliq kī mān Timnā thī. ³⁷ Raūel ke beṭe Nahat, Zārah, Sammā aur Mizzā the.

Sāir Yānī Adom kā Nasabnāmā

³⁸ Sāir ke beṭe Lotān, Sobal, Sibaon, Anā, Dīson, Esar aur Dīsān the. ³⁹ Lotān ke do beṭe Horī aur Homām the. (Timnā Lotān kī bahan thī.) ⁴⁰ Sobal ke beṭe Alyān, Mānahat, Aibāl, Safī aur Onām the. Sibaon ke beṭe Aiyāh aur Anā the. ⁴¹ Anā ke ek beṭā Dīson paidā huā. Dīson ke chār beṭe Hamrān, Ishbān, Yītrān aur Kirān the.

⁴² Esar ke tīn beṭe Bilhān, Zāwān aur Aqān the. Dīsān ke do beṭe Ūz aur Arān the.

Adom ke Bādshāh

⁴³ Is se pahle kī Isrāīliyon kā koī bādshāh thā zail ke bādshāh yake bād digare Mulk-e-Adom meñ hukūmat karte the: Bālā bin Baor jo Dinhabā Shahr kā thā.

⁴⁴ Us kī maut par Yūbāb bin Zārah jo Busrā Shahr kā thā.

⁴⁵ Us kī maut par Hushām jo Temāniyon ke mulk kā thā.

⁴⁶ Us kī maut par Hadad bin Bidad jis ne Mulk-e-Moāb meñ Midiyāniyon ko shikast dī. Wuh Awīt Shahr kā thā.

⁴⁷ Us kī maut par Samlā jo Masriqā Shahr kā thā.

⁴⁸ Us kī maut par Sāūl jo Dariyā-e-Furāt par Rahobot Shahr kā thā.

⁴⁹ Us kī maut par Bāl-hanān bin Akbor.

⁵⁰ Us kī maut par Hadad jo Fāū Shahr kā thā. (Bīwī kā nām Mahetabel bint Matrid bint Mezāhāb thā.) ⁵¹ Phir Hadad mar gayā.

Adomī qābiloñ ke sardār Timnā, Alyā, Yatet, ⁵² Uhlībāmā, Ailā, Finon, ⁵³ Qanaz, Temān, Mibsār, ⁵⁴ Majdiyel aur Irām the. Yihī Adom ke sardār the.

2

Yāqūb Yānī Isrāīl ke Beṭe

¹ Isrāīl ke bārah beṭe Rūbin, Shamāūn, Lāwī, Yahūdāh, Ishkār, Zabūlūn, ² Dān, Yūsuf, Binyamīn, Naftālī, Jad aur Āshar the.

Yahūdāh kā Nasabnāmā

³ Yahūdāh kī shādī Kanānī aurat se huī jo Sua kī beṭī thī. Un ke tīn beṭe Er, Onān aur Selā paidā hue. Yahūdāh kā pahlauṭhā Er Rab ke nazdīk sharīr thā, is lie us ne use marne diyā. ⁴Yahūdāh ke mazīd do beṭe us kī bahū Tamr se paidā hue. Un ke nām Fāras aur Zārah the. Yoñ Yahūdāh ke kul pānch beṭe the.

⁵ Fāras ke do beṭe Hasron aur Hamūl the.

⁶ Zārah ke pānch beṭe Zimrī, Aitān, Haimān, Kalkūl aur Dārā the. ⁷ Karmī bin Zimrī kā beṭā wuhī Akar yānī Akan thā jis ne us lūṭe hue māl meñ se kuchh liyā jo Rab ke lie maḥsūs thā. ⁸ Aitān ke beṭe kā nām Azariyāh thā.

⁹ Hasron ke tīn beṭe Yarahmiyel, Rām aur Kalūbī yānī Kālib the.

Rām kī Aulād

¹⁰ Rām ke hān Ammīnadāb aur Ammīnadāb ke hān Yahūdāh ke qābīle kā sardār Nahson paidā huā. ¹¹ Nahson Salmon kā aur Salmon Boaz kā bāp thā. ¹² Boaz Obed kā aur Obed Yassī kā bāp thā. ¹³ Baṛe se le kar chhoṭe tak Yassī ke beṭe Iliyāb, Abīnadāb, Simā, ¹⁴ Nataniyel, Raddī, ¹⁵ Ozam aur Dāūd the. Kul sāt bhāī the. ¹⁶ Un kī do bahneñ Zarūyāh aur Abījel thīñ. Zarūyāh ke tīn beṭe Abishai, Yoāb aur Asāhel the. ¹⁷ Abījel ke ek beṭā Amāsā paidā huā. Bāp Yatar Ismāīlī thā.

Kālib kī Aulād

¹⁸ Kālib bin Hasron kī bīwī Azūbā ke hān beṭī banām Yariot paidā huī. Yariot ke beṭe Yashar, Sobāb aur Ardūn the. ¹⁹ Azūbā ke wafāt pāne par Kālib ne Ifrāt se shādī kī. Un ke beṭā Hūr

paidā huā. ²⁰ Hūr Ūrī kā aur Ūrī Bazliyel kā bāp thā.

²¹ 60 sāl kī umr meñ Kālib ke bāp Hasron ne dubārā shādī kī. Bīwī Jiliyād ke bāp Makīr kī beṭī thī. Is rishte se beṭā Sajūb paidā huā. ²²⁻²³ Sajūb kā beṭā wuh Yāir thā jis kī Jiliyād ke ilāqe meñ 23 bastiyān banām ‘Yāir kī Bastiyān’ thīn. Lekin bād meñ Jasūr aur Shām ke faujiyon ne un par qabzā kar liyā. Us waqt unheñ Qanāt bhī gird-onawāh ke ilāqe samet hāsil huā. Un dinon meñ kul 60 ābādiyān un ke hāth meñ ā gaīn. In ke tamām bāshinde Jiliyād ke bāp Makīr kī aulād the. ²⁴ Hasron jis kī bīwī Abiyāh thī faut huā to Kālib aur Ifrātā ke hān beṭā Ashhūr paidā huā. Bād meñ Ashhūr Taqua Shahr kā bānī ban gayā.

Yarahmiyel kī Aulād

²⁵ Hasron ke pahlauṭhe Yarahmiyel ke beṭe baṛe se le kar chhoṭe tak Rām, Būnā, Oran, Ozam aur Aḫhiyāh the. ²⁶ Yarahmiyel kī dūsri bīwī Atārā kā ek beṭā Onām thā.

²⁷ Yarahmiyel ke pahlauṭhe Rām ke beṭe Māz, Yamīn aur Eqar the. ²⁸ Onām ke do beṭe Sammī aur Yadā the. Sammī ke do beṭe Nadab aur Abīsūr the. ²⁹ Abīsūr kī bīwī Abīḫhail ke do beṭe Aḫhbān aur Molid paidā hue. ³⁰ Nadab ke do beṭe Silad aur Affāym the. Silad beaulād mar gayā, ³¹ lekin Affāym ke hān beṭā Yisāi paidā huā. Yisāi Sīsān kā aur Sīsān Aḫhlī kā bāp thā. ³² Sammī ke bhāi Yadā ke do beṭe Yatar aur Yūnatan the. Yatar beaulād mar gayā, ³³ lekin Yūnatan ke do beṭe Falat aur Zāzā paidā hue. Sab Yarahmiyel kī aulād the. ³⁴⁻³⁵ Sīsān ke beṭe nahīn the balki beṭiyān. Ek

beṭī kī shādī us ne apne Misrī ḡhulām Yarkhā se karwāī. Un ke beṭā Attī paidā huā. ³⁶ Attī ke hān Nātan paidā huā aur Nātan ke Zabad, ³⁷ Zabad ke Iflāl, Iflāl ke Obed, ³⁸ Obed ke Yāhū, Yāhū ke Azariyāh, ³⁹ Azariyāh ke Khalis, Khalis ke Iliyāsā, ⁴⁰ Iliyāsā ke Sismī, Sismī ke Sallūm, ⁴¹ Sallūm ke Yaḡamiyāh aur Yaḡamiyāh ke Ilīsamā.

Kālib kī Aulād kā Ek aur Nasabnāmā

⁴² Zail meñ Yarahmiyel ke bhāī Kālib kī aulād hai: Us kā pahlauṭhā Mesā Zif kā bāp thā aur dūsrā beṭā Maresā Habrūn kā bāp. ⁴³ Habrūn ke chār beṭe Qorah, Taffuah, Raḡam aur Samā the. ⁴⁴ Samā ke beṭe Raḡham ke hān Yurqiyām paidā huā. Raḡam Sammī kā bāp thā, ⁴⁵ Sammī Maūn kā aur Maūn Bait-sūr kā.

⁴⁶ Kālib kī dāshtā Aifā ke beṭe Hārān, Mauzā aur Jāziz paidā hue. Hārān ke beṭe kā nām Jāziz thā. ⁴⁷ Yahdī ke beṭe Rajam, Yūtām, Jesān, Falat, Aifā aur Shāf the.

⁴⁸ Kālib kī dūsrī dāshtā Mākā ke beṭe Shibar, Tirhanā, ⁴⁹ Shāf (Madmannā kā bāp) aur Siwā (Makbenā aur Jibiyā kā bāp) paidā hue. Kālib kī ek beṭī bhī thī jis kā nām Aksā thā. ⁵⁰ Sab Kālib kī aulād the.

Ifrātā ke pahlauṭhe Hūr ke beṭe Qiriyat-yārīm kā bāp Sobal, ⁵¹ Bait-laham kā bāp Salmā aur Bait-jādir kā bāp Khārif the. ⁵² Qiriyat-yārīm ke bāp Sobal se yih gharāne nikle: Harāī, Mānahat kā ādhā hissā ⁵³ aur Qiriyat-yārīm ke ḡhāndān Uttarī, Fūtī, Sumātī aur Misrāī. In se Sur'ātī aur Istālī nikle haiñ.

⁵⁴ Salmā se zail ke gharāne nikle: Bait-laham ke bāshinde, Natūfātī, Atarāt-bait-yoāb, Mānahat kā ādhā hissā, Sur'ī ⁵⁵ aur Yābīz meñ ābād munshiyōñ ke ḳhāndān Tir'ātī, Sim'ātī aur Sūkātī. Yih sab Qīnī the jo Raikābiyōñ ke bāp Hammat se nikle the.

3

Dāūd Bādshāh kī Aulād

¹ Habrūn meñ Dāūd Bādshāh ke darj-e-zail beṭe paidā hue:

Pahlauṭhā Amnon thā jis kī māñ Aḳhīnūsam Yazraelī thī. Dūsra Dānyāl thā jis kī māñ Abījel Karmilī thī. ² Tīsrā Abīsalūm thā. Us kī māñ Mākā thī jo Jasūr ke bādshāh Talmī kī beṭī thī. Chauthā Adūniyāh thā jis kī māñ Hajjīt thī. ³ Pāñchwāñ Safatīyāh thā jis kī māñ Abītāl thī. Chhaṭā Itriyām thā jis kī māñ Ijlā thī. ⁴ Dāūd ke yih chhīh beṭe un sārhe sāt sāloñ ke daurān paidā hue jab Habrūn us kā dārul-hukūmat thā.

Is ke bād wuh Yarūshalam meñ muntaqil huā aur wahāñ mazīd 33 sāl hukūmat kartā rahā. ⁵ Us daurān us kī bīwī Bat-sabā bint Ammiyel ke chār beṭe Simā, Sobāb, Nātan aur Sulemān paidā hue. ⁶ Mazīd beṭe bhī paidā hue, Ibhār, Ilīsuā, Ilīfalat, ⁷ Naujā, Nafaj, Yafia, ⁸ Ilīsamā, Ilyadā aur Ilīfalat. Kul nau beṭe the. ⁹ Tamr un kī bahan thī. In ke alāwā Dāūd kī dāshtāoñ ke beṭe bhī the.

¹⁰ Sulemān ke hāñ Rahubiyām paidā huā, Rahubiyām ke Abiyāh, Abiyāh ke Āsā, Āsā ke Yahūsafat, ¹¹ Yahūsafat ke Yahūrām, Yahūrām ke Aḳhaziyāh, Aḳhaziyāh ke Yuās, ¹² Yuās ke

Amasiyāh, Amasiyāh ke Azariyāh yānī Uzziyāh, Uzziyāh ke Yūtām, ¹³ Yūtām ke Āḡhaz, Āḡhaz ke Hizqiyāh, Hizqiyāh ke Manassī, ¹⁴ Manassī ke Amūn aur Amūn ke Yūsiyāh.

¹⁵ Yūsiyāh ke chār beṭe bare se le kar chhoṭe tak Yūhanān, Yahūyaqīm, Sidqiyāh aur Sallūm the.

¹⁶ Yahūyaqīm Yahūyākīn * kā aur Yahūyākīn Sidqiyāh kā bāp thā. ¹⁷ Yahūyākīn † ko Bābal meñ jilāwatan kar diyā gayā. Us ke sāt beṭe Siyāltiyel, ¹⁸ Malkirām, Fidāyāh, Shenāzzar, Yaqamiyāh, Hūsamā aur Nadabiyāh the. ¹⁹ Fidāyāh ke do beṭe Zarubbābal aur Simāi the.

Zarubbābal ke do beṭe Masullām aur Hananiyāh the. Ek beṭī banām Salūmīt bhī paidā huī. ²⁰ Bāqī pāñch beṭoñ ke nām Hasūbā, Ohal, Barakiyāh, Hasdiyāh aur Yūsab-hasad the.

²¹ Hananiyāh ke do beṭe Falatiyāh aur Yasāyāh the. Yasāyāh Rifāyāh kā bāp thā, Rifāyāh Arnān kā, Arnān Abadiyāh kā aur Abadiyāh Sakaniyāh kā.

²² Sakaniyāh ke beṭe kā nām Samāyāh thā. Samāyāh ke chhih beṭe Hattūsh, Ijāl, Barīh, Na'ariyāh aur Sāfat the. ²³ Na'ariyāh ke tīn beṭe Iliyuainī, Hizqiyāh aur Azriqām paidā hue.

²⁴ Iliyuainī ke sāt beṭe Hūdāwiyāh, Iliyāsib, Filāyāh, Aqqūb, Yūhanān, Dilāyāh aur Anānī the.

* **3:16** Ibrānī meñ Yahūyākīn kā mutarādif Yakūniyāh mustāmal hai. † **3:17** Ibrānī meñ Yahūyākīn kā mutarādif Yakūniyāh mustāmal hai.

4

Yahūdāh kī Aulād

¹ Fāras, Hasron, Karmī, Hūr aur Sobal Yahūdāh kī aulād the.

² Riyāyāh bin Sobal ke hāñ Yahat, Yahat ke Aḳhūmī aur Aḳhūmī ke Lāhad paidā huā. Yih Sur'ātī ḳhāndānoñ ke bāpdādā the.

³ Aitām ke tīn beṭe Yazrael, Ismā aur Idbās the. Un kī bahan kā nām Hazlilfonī thā.

⁴ Ifrātā kā pahlauṭhā Hūr Bait-laham kā bāp thā. Us ke do beṭe Jadūr kā bāp Fanuel aur Hūsā kā bāp Azar the.

⁵ Taqua ke bāp Ashhūr kī do bīwiyāñ Hilāh aur Nārā thīñ.

⁶ Nārā ke beṭe Aḳhūzzām, Hifar, Temnī aur Haḳhastarī the.

⁷ Hilāh ke beṭe Zarat, Suhar aur Itnān the.

⁸ Kūz ke beṭe Anūb aur Hazzobībā the. Us se Aḳharkhail bin Harūm ke ḳhāndān bhī nikle.

⁹ Yābīz kī apne bhāiyon kī nisbat zyādā izzat thī. Us kī māñ ne us kā nām Yābīz yāñī 'Wuh Taklīf Detā Hai' rakhā, kyoñki us ne kahā, "Paidā hote waqt mujhe baṛī taklīf huī." ¹⁰ Yābīz ne buland āwāz se Isrāīl ke Ḳhudā se iltamās kī, "Kāsh tū mujhe barkat de kar merā ilāqā wasī kar de. Terā hāth mere sāth ho, aur mujhe nuqsān se bachā tāki mujhe taklīf na pahuñche." Aur Allāh ne us kī sunī.

¹¹ Sūḳhā ke bhāī Kalūb Mahīr kā aur Mahīr Istūn kā bāp thā.

¹² Istūn ke beṭe Bait-rafā, Fāsah aur Taḳhinnā the.

Taḳhinnā Nāhas Shahr kā bāp thā jis kī aulād Raikā meñ ābād hai. ¹³ Qanaz ke beṭe Ġhutniyel

aur Sirāyāh the. Ġhutniyel ke beṭoñ ke nām Hatat aur Maūnātī the.

¹⁴ Maūnātī Ufrā kā bāp thā.

Sirāyāh Yoāb kā bāp thā jo ‘Wādī-e-Kārīgar’ kā bānī thā. Ābādī kā yih nām is lie paṛ gayā ki us ke bāshinde kārīgar the.

¹⁵ Kālib bin Yafunnā ke beṭe Īrū, Ailā aur Nām the. Ailā kā beṭā Qanaz thā.

¹⁶ Yahallalel ke chār beṭe Zīf, Zīfā, Tīriyāh aur Asarel the.

¹⁷⁻¹⁸ Azrā ke chār beṭe Yatar, Marad, Ifar aur Yalūn the. Marad kī shādī Misrī bādshāh Firaun kī beṭī Bitiyāh se huī. Us ke tīn bachche Mariyam, Sammī aur Isbāh paidā hue. Isbāh Istimua kā bāp thā. Mard kī dūsrī bīwī Yahūdāh kī thī, aur us ke tīn beṭe Jadūr kā bāp Yarad, Sokā kā bāp Hibar aur Zanūh kā bāp Yaqūtiyel the.

¹⁹ Hūdiyāh kī bīwī Naham kī bahan thī. Us kā ek beṭā Qailā Jarmī kā bāp aur dūsrā Istimua Mākātī thā.

²⁰ Sīmūn ke beṭe Amnon, Rinnā, Bin-hanān aur Tilon the. Yisai ke beṭe Zohit aur Bin-zohit the.

²¹ Selā bin Yahūdāh kī darj-e-zail aulād thī: Lekā kā bāp Er, Maresā kā bāp Lādā, Bait-ashbā meñ ābād bārīk katān kā kām karne wāloñ ke kḥāndān, ²² Yoqīm, Kozībā ke bāshinde, aur Yuās aur Sārāf jo qadīm riwāyat ke mutābiq Moāb par hukmrānī karte the lekin bād meñ Bait-laham wāpas āe. ²³ Wuh Natāim aur Jadīrā meñ rah kar kumhār aur bādshāh ke mulāzim the.

Shamāūn kī Aulād

²⁴ Shamāūn ke beṭe Yamuel, Yamīn, Yarīb, Zārah aur Sāūl the. ²⁵ Sāūl ke hān Sallūm paidā

huā, Sallūm ke Mibsām, Mibsām ke Mishmā,²⁶ Mishmā ke Hammuel, Hammuel ke Zakkūr aur Zakkūr ke Simai. ²⁷ Simai ke 16 beṭe aur chhih beṭiyān thīn, lekin us ke bhāiyōn ke kam bachche paidā hue. Natīje meñ Shamāūn kā qabīlā Yahūdāh ke qabīle kī nisbat chhoṭā rahā.

²⁸ Zail ke shahr un ke gird-o-nawāh kī ābādiyōn samet Shamāūn kā qabāyli ilāqā thā: Bair-sabā, Molādā, Hasār-suāl,²⁹ Bilhāh, Azam, Tolad,³⁰ Batuel, Hurmā, Siqlāj,³¹ Bait-markabot, Hasār-sūsīm, Bait-birī aur Shāraim. Dāūd kī hukūmat tak yih qabīlā in jaghoñ meñ ābād thā,³² nīz Aitām, Ain, Rimmon, Tokan aur Asan meñ bhī. ³³ In pānch ābādiyōn ke gird-o-nawāh ke dehāt bhī Bāl tak shāmil the. Har maqām ke apne apne tahrīrī nasabnāme the.

³⁴ Shamāūn ke khāndānoñ ke darj-e-zail sarparast the: Misobāb, Yamlik, Yūshā bin Amasiyāh,³⁵ Yoel, Yāhū bin Yūsibiyāh bin Sirāyāh bin Asiyel,³⁶ Iliyuainī, Yāqūbā, Yashūkhāyā, Asāyāh, Adiyel, Yasīmiyel, Bināyāh,³⁷ Zizā bin Shifaī bin Allon bin Yadāyāh bin Simrī bin Samāyāh.

³⁸ Darj-e-bālā admī apne khāndānoñ ke sarparast the. Un ke khāndān bahut baṛh gae. ³⁹ Is lie wuh apne rewarōn ko charāne kī jagheñ dhūndte dhūndte wādī ke mashriq meñ Jadūr tak phail gae. ⁴⁰ Wahāñ unheñ achchhī aur shādāb charāgāheñ mil gaīn. Ilāqā khulā, pursukūn aur ārāmdeh bhī thā. Pahle Hām kī kuchh aulād wahāñ ābād thī,⁴¹ lekin Hizqiyāh Bādshāh ke aiyām meñ Shamāūn ke mazkūrā sarparastoñ ne wahāñ ke rahne wāle

Hāmiyoṅ aur Maūniyoṅ par hamlā kiyā aur un ke tambuon ko tabāh karke sab ko mār diyā. Ek bhī na bachā. Phir wuh ḳhud wahān ābād hue. Ab un ke rewaron ke lie kāfī charāgāheṅ thīn. Āj tak wuh isī ilāqe meṅ rahte haiṅ.

⁴² Ek din Shamāun ke 500 ādmī Yisāi ke chār beṅon Falatiyāh, Na'ariyāh, Rifāyāh aur Uzziyel kī rāhnumāi meṅ Saīr ke pahārī ilāqe meṅ ghus gae. ⁴³ Wahān unhoṅ ne un Amāliqiyon ko halāk kar diyā jinhoṅ ne bach kar wahān panāh lī thī. Phir wuh ḳhud wahān rahne lage. Āj tak wuh wahīn ābād haiṅ.

5

Rūbin kī Aulād

¹ Isrāil kā pahlauṭhā Rūbin thā. Lekin chūnki us ne apne bāp kī dāshtā se hambistar hone se bāp kī behurmatī kī thī is lie pahlauṭhe kā maurūsī haq us ke bhāi Yūsuf ke beṅon ko diyā gayā. Isī wajah se nasabnāme meṅ Rūbin ko pahlauṭhe kī haisiyat se bayān nahīn kiyā gayā. ² Yahūdāh dīgar bhāiyon kī nisbat zyādā tāqatwar thā, aur us se qaum kā bādshāh niklā. To bhī Yūsuf ko pahlauṭhe kā maurūsī haq hāsil thā.

³ Isrāil ke pahlauṭhe Rūbin ke chār beṅe Hanūk, Fallū, Hasron aur Karmī the.

⁴ Yoel ke hān Samāyāh paidā huā, Samāyāh ke Jūj, Jūj ke Simāi, ⁵ Simāi ke Mīkāh, Mīkāh ke Riyāyāh, Riyāyāh ke Bāl aur ⁶ Bāl ke Baīrā. Baīrā ko Asūr ke bādshāh Tiglat-pilesar ne jilāwatan kar diyā. Baīrā Rūbin ke qābīle kā sarparast thā. ⁷ Un ke nasabnāme meṅ us ke bhāi un ke

ḳhāndānoñ ke mutābiq darj kie gae haiñ, sar-e-fahrist Ya'iyel, phir Zakariyāh ⁸ aur Bālā bin Azaz bin Samā bin Yoel.

Rūbin kā qabilā Aroīr se le kar Nabū aur Bāl-maūn tak ke ilāqe meñ ābād huā. ⁹ Mashriq kī taraf wuh us registān ke kināre tak phail gae jo Dariyā-e-Furāt se shurū hotā hai. Kyoñki Jiliyād meñ un ke rewaroñ kī tādād bahut barh gāi thī.

¹⁰ Sāul ke aiyām meñ unhoñ ne Hājiriyōñ se laṛ kar unheñ halāk kar diyā aur ḳhud un kī ābādiyōñ meñ rahne lage. Yoñ Jiliyād ke mashriq kā pūrā ilāqā Rūbin ke qabile kī milkiyat meñ ā gayā.

Jad kī Aulād

¹¹ Jad kā qabilā Rūbin ke qabile ke paṛosī mulk Basan meñ Salkā tak ābād thā. ¹² Us kā sarbarāh Yoel thā, phir Sāfam, Yānī aur Sāfat. Wuh sab Basan meñ ābād the. ¹³ Un ke bhāi un ke ḳhāndānoñ samet Mīkāel, Masullām, Sabā, Yūrī, Yākān, Zīa aur Ibar the. ¹⁴ Yih sāt ādmī Abīkhail bin Hūrī bin Yārūh bin Jiliyād bin Mīkāel bin Yasīsī bin Yahdū bin Būz ke beṭe the. ¹⁵ Aḳhī bin Abdiyel bin Jūnī in ḳhāndānoñ kā sarparast thā.

¹⁶ Jad kā qabilā Jiliyād aur Basan ke ilāqoñ kī ābādiyōñ meñ ābād thā. Shārūn se le kar sarhad tak kī pūrī charāgāheñ bhī un ke qabze meñ thīn. ¹⁷ Yih tamām ḳhāndān Yahūdāh ke bādshāh Yūtām aur Isrāīl ke bādshāh Yaru-biyām ke zamāne meñ nasabnāme meñ darj kie gae.

Dariyā-e-Yardan ke Mashriq meñ Qabiloñ kī Jang

¹⁸ Rūbin, Jad aur Manassī ke ādhe qabīle ke 44,760 faujī the. Sab larne ke qābil aur tajrabākār ādmī the, aise log jo tīr chalā sakte aur dhāl aur talwār se lais the. ¹⁹ Unhoñ ne Hājiriyoñ, Yatūr, Nafīs aur Nodab se jang kī. ²⁰ Larthe waqt unhoñ ne Allāh se madad ke lie fariyād kī, to us ne un kī sun kar Hājiriyoñ ko un ke ittahādiyoñ samet un ke hawāle kar diyā. ²¹ Unhoñ ne un se bahut kuchh lūṭ liyā: 50,000 ūnṭ, 2,50,000 bheṛ-bakriyāñ aur 2,000 gadhe. Sāth sāth unhoñ ne 1,00,000 logoñ ko qaid bhī kar liyā. ²² Maidān-e-jang meñ beshumār dushman māre gae. Kyoñki jang Allāh kī thī. Jab tak Isrāīliyoñ ko Asūr meñ jilāwatan na kar diyā gayā wuh is ilāqe meñ ābād rahe.

Manassī kā Ādhā Qabīlā

²³ Manassī kā ādhā qabīlā bahut baṛā thā. Us ke log Basan se le kar Bāl-harmūn aur Sanīr yānī Harmūn ke pahārī silsile tak phail gae. ²⁴ Un ke ḳhāndānī sarparast Ifar, Yisāī, Iliyel, Azriyel, Yarmiyāh, Hūdāwiyāh aur Yahdiyel the. Sab māhir faujī, mashhūr ādmī aur ḳhāndānī sarbarāh the.

Mashriqī Qabīlōñ kī Jilāwatanī

²⁵ Lekin yih mashriqī qabīle apne bāpdādā ke Ḳhudā se bewafā ho gae. Wuh zinā karke mulk ke un aqwām ke dewatāoñ ke pīchhe lag gae jin ko Allāh ne un ke āge se miṭā diyā thā. ²⁶ Yih dekh kar Isrāīl ke Ḳhudā ne Asūr ke bādshāh Tiglat-pilesar ko un ke ḳhilāf barpā kiyā jis ne Rūbin, Jad aur Manassī ke ādhe qabīle ko

jilāwatan kar diyā. Wuh unheñ Ḳhalah, Dariyā-e-Ḳhābūr, Hārā aur Dariyā-e-Jauzān ko le gayā jahān wuh āj tak ābād haiñ.

6

Imām-e-Āzam kī Nasl (Lāwī kā Qabilā)

¹ Lāwī ke beṭe Jairson, Qihāt aur Mirārī the.
² Qihāt ke beṭe Amrām, Izhār, Habrūn aur Uzziyel the.

³ Amrām ke beṭe Hārūn aur Mūsā the. Beṭī kā nām Mariyam thā. Hārūn ke beṭe Nadab, Abīhū, Iliyazar aur Itamar the.

⁴ Iliyazar ke hān Fīnhās paidā huā, Fīnhās ke Abīsua, ⁵ Abīsua ke Buqqī, Buqqī ke Uzzī, ⁶ Uzzī ke Zarakhiyāh, Zarakhiyāh ke Mirāyot, ⁷ Mirāyot ke Amariyāh, Amariyāh ke Aḳhītūb, ⁸ Aḳhītūb ke Sadoq, Sadoq ke Aḳhīmāz, ⁹ Aḳhīmāz ke Azariyāh, Azariyāh ke Yūhanān ¹⁰ aur Yūhanān ke Azariyāh. Yihī Azariyāh Rab ke us ghar kā pahlā imām-e-āzam thā jo Sulemān ne Yarūshalam meñ banwāyā thā. ¹¹ Us ke hān Amariyāh paidā huā, Amariyāh ke Aḳhītūb, ¹² Aḳhītūb ke Sadoq, Sadoq ke Sallūm, ¹³ Sallūm ke Ḳhilqiyāh, Ḳhilqiyāh ke Azariyāh, ¹⁴ Azariyāh ke Sirāyāh aur Sirāyāh ke Yahūsadaq. ¹⁵ Jab Rab ne Nabūkadnazzar ke hāth se Yarūshalam aur pūre Yahūdāh ke bāshindoñ ko jilāwatan kar diyā to Yahūsadaq bhī un meñ shāmil thā.

Lāwī kī Aulād

¹⁶ Lāwī ke tīn beṭe Jairsom, Qihāt aur Mirārī the. ¹⁷ Jairsom ke do beṭe Libnī aur Simaī the.
¹⁸ Qihāt ke chār beṭe Amrām, Izhār, Habrūn aur

Uzziyel the. ¹⁹ Mirārī ke do beṭe Mahlī aur Mūshī the.

Zail meñ Lāwī ke ḵhāndānoñ kī fahrist un ke bāniyoñ ke mutābiq darj hai.

²⁰ Jairsom ke hāñ Libnī paidā huā, Libnī ke Yahat, Yahat ke Zimmā, ²¹ Zimmā ke Yuāḵh, Yuāḵh ke Iddū, Iddū ke Zārah aur Zārah ke Yatrī.

²² Qihāt ke hāñ Ammīnadāb paidā huā, Ammīnadāb ke Qorah, Qorah ke Assīr, ²³ Assīr ke Ilqānā, Ilqānā ke Abiyāsaf, Abiyāsaf ke Assīr, ²⁴ Assīr ke Tahat, Tahat ke Ūriyel, Ūriyel ke Uzziyāh aur Uzziyāh ke Sāul. ²⁵ Ilqānā ke beṭe Amāsī, Aḵhīmōt ²⁶ aur Ilqānā the. Ilqānā ke hāñ Zūfī paidā huā, Zūfī ke Nahat, ²⁷ Nahat ke Iliyāb, Iliyāb ke Yarohām, Yarohām ke Ilqānā aur Ilqānā ke Samuel. ²⁸ Samuel kā pahlā beṭā Yoel aur dūsra Abiyāh thā.

²⁹ Mirārī ke hāñ Mahlī paidā huā, Mahlī ke Libnī, Libnī ke Simāī, Simāī ke Uzzā, ³⁰ Uzzā ke Simā, Simā ke Hajjiyāh aur Hajjiyāh ke Asāyāh.

Lāwī kī Zimmedāriyāñ

³¹ Jab ahd kā sandūq Yarūshalam meñ lāyā gayā tāki āindā wahāñ rahe to Dāūd Bādshāh ne kuchh Lāwiyoñ ko Rab ke ghar meñ gīt gāne kī zimmedārī dī. ³² Is se pahle kī Sulemān ne Rab kā ghar banwāyā yih log apnī ḵhidmat mulāqāt ke ḵhāime ke sāmne saranjām dete the. Wuh sab kuchh muqarrarā hidāyāt ke mutābiq adā karte the. ³³ Zail meñ un ke nām un ke beṭoñ ke nāmoñ samet darj haiñ.

Qihāt ke ḵhāndān kā Haimān pahlā gulūkār thā. Us kā pūrā nām yih thā: Haimān bin Yoel

bin Samuel ³⁴ bin Ilqānā bin Yarohām bin Iliyel bin Tūkh ³⁵ bin Sūf bin Ilqānā bin Mahat bin Amāsī ³⁶ bin Ilqānā bin Yoel bin Azariyāh bin Safaniyāh ³⁷ bin Tahat bin Assīr bin Abiyāsaf bin Qorah ³⁸ bin Izhār bin Qihāt bin Lāwī bin Isrāīl.

³⁹ Haimān ke dahne hāth Āsaf kharā hotā thā. Us kā pūrā nām yih thā: Āsaf bin Barakiyāh bin Simā ⁴⁰ bin Mīkāel bin Bāsiyāh bin Malkiyāh ⁴¹ bin Atnī bin Zārah bin Adāyāh ⁴² bin Aitān bin Zimmā bin Simā ⁴³ bin Yahat bin Jairsom bin Lāwī.

⁴⁴ Haimān ke bāeñ hāth Aitān kharā hotā thā. Wuh Mirārī ke qhāndān kā fard thā. Us kā pūrā nām yih thā: Aitān bin Qīsī bin Abdī bin Mallūk ⁴⁵ bin Hasbiyāh bin Amasiyāh bin Qhilqiyāh ⁴⁶ bin Amsī bin Bānī bin Samar ⁴⁷ bin Mahlī bin Mūshī bin Mirārī bin Lāwī.

⁴⁸ Dūsre Lāwiyōñ ko Allāh kī sukūnatgāh meñ bāqīmāndā zimmedāriyāñ dī gai thīñ.

⁴⁹ Lekin sirf Hārūn aur us kī aulād bhasm hone wālī qurbāniyāñ pesh karte aur baq̄hūr kī qurbāngāh par baq̄hūr jalāte the. Wuhī Muqad-dastarīn Kamre meñ har q̄hidmat saranjām dete the. Isrāīl kā kaffārā denā unhīñ kī zimmedārī thī. Wuh sab kuchh ain un hidāyāt ke mutābiq adā karte the jo Allāh ke q̄hādīm Mūsā ne unheñ dī thīñ.

⁵⁰ Hārūn ke hāñ Iliyazar paidā huā, Iliyazar ke Fīnhās, Fīnhās ke Abīsua, ⁵¹ Abīsua ke Buqqī, Buqqī ke Uzzī, Uzzī ke Zaraq̄hiyāh, ⁵² Zaraq̄hiyāh ke Mirāyot, Mirāyot ke Amariyāh, Amariyāh ke Aq̄hītūb, ⁵³ Aq̄hītūb ke Sadoq, Sadoq ke Aq̄hīmāz.

Lāwiyōn kī Ābādiyān

⁵⁴ Zail meñ wuh ābādiyān aur charāgāheñ darj haiñ jo Lāwiyōn ko qurā ḍāl kar dī gaiñ.

Qurā ḍālte waqt pahle Hārūn ke beṭe Qihāt kī aulād ko jagheñ mil gaiñ. ⁵⁵ Use Yahūdāh ke qabīle se Habrūn Shahr us kī charāgāhoñ samet mil gayā. ⁵⁶ Lekin gird-o-nawāh ke khet aur dehāt Kālib bin Yafunnā ko die gae. ⁵⁷ Habrūn un shahroñ meñ shāmil thā jin meñ har wuh panāh le saktā thā jis ke hāthoñ ḡhairirādī taur par koī halāk huā ho. Habrūn ke alāwā Hārūn kī aulād ko zail ke maqām un kī charāgāhoñ samet die gae: Libnā, Yattīr, Istimua, ⁵⁸ Haulūn, Dabīr, ⁵⁹ Asan, aur Bait-shams. ⁶⁰ Binyamīn ke qabīle se unheñ Jibaūn, Jibā, Alamat aur Anatot un kī charāgāhoñ samet die gae. Is tarah Hārūn ke ḡhāndān ko 13 shahr mil gae.

⁶¹ Qihāt ke bāqī ḡhāndānoñ ko Manassī ke maḡhribī hisse ke das shahr mil gae.

⁶² Jairsom kī aulād ko Ishkār, Āshar, Naftālī aur Manassī ke qabīloñ ke 13 shahr die gae. Yih Manassī kā wuh ilāqā thā jo Dariyā-e-Yardan ke mashriq meñ Mulk-e-Basan meñ thā.

⁶³ Mirārī kī aulād ko Rūbin, Jad aur Zabūlūn ke qabīloñ ke 12 shahr mil gae.

⁶⁴⁻⁶⁵ Yoñ Isrāīliyoñ ne qurā ḍāl kar Lāwiyōn ko mazkūrā shahr de die. Sab Yahūdāh, Shamāun aur Binyamīn ke qabāylī ilāqoñ meñ the.

⁶⁶ Qihāt ke chand ek ḡhāndānoñ ko Ifrāīm ke qabīle se shahr un kī charāgāhoñ samet mil gae.

⁶⁷ In meñ Ifrāīm ke pahārī ilāqe kā shahr Sikam shāmil thā jis meñ har wuh panāh le saktā thā jis se koī ḡhairirādī taur par halāk huā hotā thā,

phir Jazar, ⁶⁸ Yuqmiyām, Bait-haurūn, ⁶⁹ Aiyālon aur Jāt-rimmon. ⁷⁰ Qihāt ke bāqī kunboñ ko Manassī ke maḡhribī hisse ke do shahr Āner aur Bilām un kī charāgāhoñ samet mil gae.

⁷¹ Jairsom kī aulād ko zail ke shahr bhī un kī charāgāhoñ samet mil gae: Manassī ke mashriqī hisse se Jaulān jo Basan meñ hai aur Astārāt. ⁷² Ishkār ke qabile se Qādis, Dābarat, ⁷³ Rāmāt aur Ānīm. ⁷⁴ Āshar ke qabile se Misāl, Abdon, ⁷⁵ Huqūq aur Rahob. ⁷⁶ Aur Naftālī ke qabile se Galīl kā Qādis, Hammūn aur Qiriyatāym.

⁷⁷ Mirārī ke bāqī ḡhāndānoñ ko zail ke shahr un kī charāgāhoñ samet mil gae: Zabūlūn ke qabile se Rimmon aur Tabūr. ⁷⁸⁻⁷⁹ Rūbin ke qabile se registān kā Basar, Yahaz, Qadīmāt aur Mifāt. (Yih shahr Dariyā-e-Yardan ke mashriq meñ Yarihū ke muḡābil wāḡe haiñ.) ⁸⁰ Jad ke qabile se Jiliyād kā Rāmāt, Mahanāym, ⁸¹ Hasbon aur Yāzer.

7

Ishkār kī Aulād

¹ Ishkār ke chār beṡe Tolā, Fuwwā, Yasūb aur Simron the.

² Tolā ke pāñch beṡe Uzzī, Rifāyāh, Yariyel, Yahmī, Ibsām aur Samuel the. Sab apne ḡhāndānoñ ke sarparast the. Nasabnāme ke mutābiq Dāūd ke zamāne meñ Tolā ke ḡhāndān ke 22,600 afrād jang karne ke qābil the.

³ Uzzī kā beṡa Izraḡhiyāh thā jo apne chār bhāiyōñ Mikāel, Abadiyāh, Yoel aur Yissiyāh ke sāth ḡhāndānī sarparast thā. ⁴ Nasabnāme ke mutābiq un ke 36,000 afrād jang karne ke qābil

the. In kī tādād is lie zyādā thī ki Uzzī kī aulād ke bahut bāl-bachche the. ⁵ Ishkār ke qābile ke khāndānoñ ke kul 87,000 ādmī jang karne ke qābil the. Sab nasabnāme meñ darj the.

Binyamīn aur Naftālī kī Aulād

⁶ Binyamīn ke tīn beṭe Bālā, Bakar aur Yadiyael the. ⁷ Bālā ke pānch beṭe Isbūn, Uzzī, Uzziyel, Yarīmot aur Īrī the. Sab apne khāndānoñ ke sarparast the. Un ke nasabnāme ke mutābiq un ke 22,034 mard jang karne ke qābil the.

⁸ Bakar ke 9 beṭe Zamīrā, Yuās, Iliyazar, Iliyuainī, Umrī, Yarīmot, Abiyāh, Anatot aur Alamat the. ⁹ Un ke nasabnāme meñ un ke sarparast aur 20,200 jang karne ke qābil mard bayān kie gae haiñ.

¹⁰ Bilhān bin Yadiyael ke sāt beṭe Yaūs, Binyamīn, Ahūd, Kanānā, Zaitān, Tarsīs aur Aḵhīsaḥar the. ¹¹ Sab apne khāndānoñ ke sarparast the. Un ke 17,200 jang karne ke qābil mard the.

¹² Suffī aur Huffī Īr kī aur Hushī Aḵhīr kī aulād the.

¹³ Naftālī ke chār beṭe Yahsiyel, Jūnī, Yisar aur Sallūm the. Sab Bilhāh kī aulād the.

Manassī kī Aulād

¹⁴ Manassī kī Arāmī dāshtā ke do beṭe Asriyel aur Jiliyād kā bāp Makīr paidā hue. ¹⁵ Makīr ne Huffiyon aur Suffiyon kī ek aurat se shādī kī. Bahan kā nām Mākā thā. Makīr ke dūsre beṭe kā nām Silāfihād thā jis ke hān sirf beṭiyān paidā huñ.

¹⁶ Makīr kī bīwī Mākā ke mazīd do beṭe Faras aur Sharas paidā hue. Sharas ke do beṭe Aulām

aur Raqam the. ¹⁷ Aulām ke beṭe kā nām Bidān thā. Yihī Jiliyād bin Makīr bin Manassī kī aulād the.

¹⁸ Jiliyād kī bahan mūlikat ke tīn beṭe Ishhūd, Abiyazar aur Mahlāh the. ¹⁹ Samīdā ke chār beṭe Aḳhiyān, Sikam, Liqhī aur Aniyām the.

Ifrāīm kī Aulād

²⁰ Ifrāīm ke hān Sūtalāh paidā huā, Sūtalāh ke Barād, Barād ke Tahat Tahat ke Iliadā, Iliadā ke Tahat ²¹ Tahat ke Zabad aur Zabad ke Sūtalāh.

Ifrāīm ke mazīd do beṭe Azar aur Iliad the. Yih do mard ek dīn Jāt gae tāki wahān ke rewar lūṭ leñ. Lekin maqāmī logon ne unheñ pakaṛ kar mār ḍālā. ²² Un kā bāp Ifrāīm kāfī arse tak un kā mātām kartā rahā, aur us ke rishtedār us se milne āe tāki use tasallī deñ. ²³ Jab is ke bād us kī bīwī ke beṭā paidā huā to us ne us kā nām Bariyā yānī Musībat rakhā, kyonki us waqt ḳhāndān musībat meñ ā gayā thā. ²⁴ Ifrāīm kī beṭī sairā ne Bālāī aur Nashebī Bait-haurūn aur Uzzan-sairā ko banwāyā.

²⁵ Ifrāīm ke mazīd do beṭe Rafah aur Rasaf the. Rasaf ke hān Tilah paidā huā, Tilah ke Tahan, ²⁶ Tahan ke Lādān, Lādān ke Ammīhūd, Ammīhūd ke Ilīsamā, ²⁷ Ilīsamā ke Nūn, Nūn ke Yashua.

²⁸ Ifrāīm kī aulād ke ilāqe meñ zail ke maqām shāmil the: Baitel gird-o-nawāh kī ābādiyon samet, mashriq meñ Nārān tak, maḡrib meñ Jazar tak gird-o-nawāh kī ābādiyon samet, shimāl meñ Sikam aur Aiyāh tak gird-o-nawāh kī ābādiyon samet. ²⁹ Bait-shān, Tānak, Majiddo

aur Dor gird-o-nawāh kī ābādiyon samet Man-assī kī aulād kī milkiyat ban gae. In tamām maqāmoñ meñ Yūsuf bin Isrāīl kī aulād rahtī thī.

Āshar kī Aulād

³⁰ Āshar ke chār beṭe Yimnā, Iswāh, Iswī aur Bariyā the. Un kī bahan Sirah thī.

³¹ Bariyā ke beṭe Hibar aur Birzāyt kā bāp Malkiyel the.

³² Hibar ke tīn beṭe Yafliṭ, Shūmīr aur Ḳhūtām the. Un kī bahan Sua thī.

³³ Yafliṭ ke tīn beṭe Fāsak, Bimhāl aur Aswāt the. ³⁴ Shūmīr ke chār beṭe Aḳhī, Rūhjā, Hubbā aur Arām the. ³⁵ Us ke bhāī Hīlam ke chār beṭe Sūfah, Imnā, Salas aur Amal the.

³⁶ Sūfah ke 11 beṭe Sūh, Harnafar, Suāl, Bairī, Imrāh,

³⁷ Basar, Hūd, Sammā, Silsā, Yitrān aur Baīrā the.

³⁸ Yatar ke tīn beṭe Yafunnā, Fisfāh aur Arā the.

³⁹ Ullā ke tīn beṭe Araḳh, Hanniyel aur Riziyāh the.

⁴⁰ Āshar ke darj-e-bālā tamām afrād apne apne ḳhāndānoñ ke sarparast the. Sab chīdā mard, māhir faujī aur sardāroñ ke sarbarāh the. Nasabnāme meñ 26,000 jang karne ke qābil mard darj haiñ.

8

Binyamīn kī Aulād

¹ Binyamīn ke pāñch beṭe baṛe se le kar chhoṭe tak Bālā, Ashbel, Aḳhraḳh, ² Nūhā aur Rafā the.

³ Bālā ke beṭe Addār, Jīrā, Abīhūd, ⁴ Abīsua, Nāmān, Aḳhūh, ⁵ Jīrā, Safūfān aur Hūrām the.

6-7 Ahūd ke tīn beṭe Nāmān, Aḳhiyāh aur Jirā the. Yih un ḳhāndānoṅ ke sarparast the jo pahle Jibā meṅ rahte the lekin jinheṅ bād meṅ jilāwatan karke Mānahat meṅ basāyā gayā. Uzzā aur Aḳhīhūd kā bāp Jirā unheṅ wahān le kar gayā thā.

8-9 Sahraim apnī do bīwiyon Hushīm aur Bārā ko talāq de kar Moāb chalā gayā. Wahān us kī bīwī Hūdas ke sāt beṭe Yūbāb, Zibiyā, Mesā, Malkām, ¹⁰ Yaūz, Sakiyāh aur Mirmā paidā hue. Sab bād meṅ apne ḳhāndānoṅ ke sarparast ban gae. ¹¹ Pahlī bīwī Hushīm ke do beṭe Abītūb aur Ilfāl paidā hue.

12-14 Ilfāl ke āth beṭe Ibar, Mish'am, Samad, Bariyā, Samā, Aḳhiyo, Shāshaq aur Yarīmot the. Samad Onū, Lūd aur gird-o-nawāh kī ābādiyon kā bānī thā. Bariyā aur Samā Aiyālon ke bāshindoṅ ke sarbarāh the. Unhīn ne Jāt ke bāshindoṅ ko nikāl diyā.

15-16 Bariyā ke beṭe Zabadiyāh, Arād, Idar, Mikāel, Isfāh aur Yūḳhā the.

17 Ilfāl ke mazīd beṭe Zabadiyāh, Masullām, hizqī, Hībar, ¹⁸ Yismarī, Yizliyāh aur Yūbāb the.

19-21 Simaī ke beṭe Yaqīm, Zikrī, Zabdī, Iliyainī, Zillatī, Iliyel, Adāyāh, Bīrāyāh aur Simrāt the.

22-25 Shāshaq ke beṭe Isfān, Ibar, Iliyel, Abdon, Zikrī, Hanān, Hananiyāh, Ailām, Anatotiyāh, Yafdiyāh aur Fanuel the.

26-27 Yarohām ke beṭe Samsarī, Shahāriyāh, Ataliyāh, Yārasiyāh, Iliyās aur Zikrī the. ²⁸ Yih tamām ḳhāndānī sarparast nasabnāme meṅ darj the aur Yarūshalam meṅ rahte the.

Jibaūn meñ Sāūl kā Ḳhāndān

²⁹ Jibaūn kā bāp Ya'iyel Jibaūn meñ rahtā thā. Us kī biwī kā nām Mākā thā. ³⁰ Baṛe se le kar chhoṭe tak un ke beṭe Abdon, Sūr, Qīs, Bāl, Nadab, ³¹ Jadūr, Aḳhiyo, Zakar ³² aur Miqlot the. Miqlot kā beṭā Simāh thā. Wuh bhī apne rishtedāron ke sāth Yarūshalam meñ rahte the.

³³ Nair Qīs kā bāp thā aur Qīs Sāūl kā. Sāūl ke chār beṭe Yūnatan, Malkīshua, Abīnadāb aur Ishbāl the.

³⁴ Yūnatan Marībbāl kā bāp thā aur Marībbāl Mīkāh kā.

³⁵ Mīkāh ke chār beṭe Fītūn, Malik, Tārīa aur Āḳhaz the.

³⁶ Āḳhaz kā beṭā Yahuaddā thā jis ke tīn beṭe Alamat, Azmāwat aur Zimrī the. Zimrī ke hān Mauzā paidā huā, ³⁷ Mauzā ke Bin'ā, Bin'ā ke Rāfā, Rāfā ke Iliyāsā aur Iliyāsā ke Asīl.

³⁸ Asīl ke chhīh beṭe Azrīqām, Bokirū, Ismāīl, Sa'ariyāh, Abadiyāh aur Hanān the. ³⁹ Asīl ke bhāi ishaq ke tīn beṭe baṛe se le kar chhoṭe tak Aulām, Yaūs aur Ilifalat the.

⁴⁰ Aulām ke beṭe tajrabākār faujī the jo mahārat se tīr chalā sakte the. Un ke bahut-se beṭe aur pote the, kul 150 afrād. Tamām mazkūrā ādmī un ke ḳhāndānon samet Binyamīn kī aulād the.

9

Jilāwatanī ke bād Yarūshalam ke Bāshinde

¹ Tamām Isrāīl Shāhān-e-Isrāīl kī Kitāb ke nasabnāmon meñ darj hai.

Phir Yahūdāh ke bāshindon ko bewafāi ke bāis Bābal meñ jilāwatan kar diyā gayā. ² Jo log pahle

wāpas ā kar dubārā shahroñ meñ apnī maurūsī zamīn par rahne lage wuh imām, Lāwī, Rab ke ghar ke k̄hidmatgār aur bāqī chand ek Isrāīlī the. ³ Yahūdāh, Binyamīn, Ifrāīm aur Manassī ke qabīloñ ke kuchh log Yarūshalam meñ jā base.

⁴ Yahūdāh ke qabīle ke darj-e-zail k̄hāndānī sarparast wahān ābād hue:

Ūtī bin Ammīhūd bin Umrī bin Imrī bin Bānī. Bānī Fāras bin Yahūdāh kī aulād meñ se thā.

⁵ Sailā ke k̄hāndān kā pahlauṭhā Asāyāh aur us ke beṭe.

⁶ Zārah ke k̄hāndān kā Yaūel. Yahūdāh ke in k̄hāndānoñ kī kul tādād 690 thī.

⁷⁻⁸ Binyamīn ke qabīle ke darj-e-zail k̄hāndānī sarparast Yarūshalam meñ ābād hue:

Sallū bin Masullām bin Hūdāwiyāh bin Sanūsāh.

Ibniyāh bin Yarohām.

Ailā bin Uzzī bin Miqrī.

Masullām bin Safatīyāh bin Raūel bin Ibniyāh.

⁹ Nasabnāme ke mutābiq Binyamīn ke in k̄hāndānoñ kī kul tādād 956 thī.

¹⁰ Jo imām jilāwatanī se wāpas ā kar Yarūshalam meñ ābād hue wuh zail meñ darj haiñ:

Yadāyāh, Yahūyarīb, Yakīn, ¹¹ Allāh ke ghar kā inchārj Azariyāh bin K̄hilqiyāh bin Masullām bin Sadoq bin Mirāyot bin Aḳhītūb, ¹² Adāyāh bin Yarohām bin Fashhūr bin Malkiyāh aur Māsī bin Adiyel bin Yahzīrāh bin Masullām bin Masillimit bin Immer. ¹³ Imāmoñ ke in k̄hāndānoñ kī kul tādād 1,760 thī. Un ke mard Rab ke ghar meñ k̄hidmat saranjām dene ke qābil the.

¹⁴ Jo Lāwī jilāwatanī se wāpas ā kar Yarūshalam meñ ābād hue wuh darj-e-zail haiñ:

Mirārī ke ḵhāndān kā Samāyāh bin Hassūb bin Azrīqām bin Hasbiyāh, ¹⁵ Baqbaqqar, Haras, Jalāl, Mattaniyāh bin Mikā bin Zikrī bin Āsaf, ¹⁶ Abadiyāh bin Samāyāh bin Jalāl bin Yadūtūn aur Barakiyāh bin Āsā bin Ilqānā. Barakiyāh Natūfatiyoñ kī ābādiyoñ kā rahne wālā thā.

¹⁷ Zail ke darbān bhī wāpas āe: Sallūm, Aqqūb, Talmūn, Aḵhīmān aur un ke bhāī. Sallūm un kā inchārj thā. ¹⁸ Āj tak us kā ḵhāndān Rab ke ghar ke mashriq meñ Shāhī Darwāze kī pahrādārī kartā hai. Yih darbān Lāwiyoñ ke ḵhaimoñ ke afrād the. ¹⁹ Sallūm bin Qore bin Abiyāsaf bin Qorah apne bhāiyoñ ke sāth Qorah ke ḵhāndān kā thā. Jis tarah un ke bāpdādā kī zimmedārī Rab kī ḵhaimāgāh meñ mulāqāt ke ḵhaima ke darwāze kī pahrādārī karnī thī usī tarah un kī zimmedārī maqdis ke darwāze kī pahrādārī karnī thī. ²⁰ Qadīm zamāne meñ Fīnhās bin Iliyazar un par muqarrar thā, aur Rab us ke sāth thā. ²¹ Bād meñ Zakariyāh bin Masalamiyāh mulāqāt ke ḵhaima ke darwāze kā darbān thā.

²² Kul 212 mardoñ ko darbān kī zimmedārī dī gai thī. Un ke nām un kī maqāmī jaghoñ ke nasabnāme meñ darj the. Dāūd aur Samuel Ḡhaibbīn ne un ke bāpdādā ko yih zimmedārī dī thī. ²³ Wuh aur un kī aulād pahle Rab ke ghar yānī mulāqāt ke ḵhaima ke darwāzoñ par pahrādārī karte the. ²⁴ Yih darbān Rab ke ghar

ke chāron̄ taraf ke darwāzon̄ kī pahrādārī karte the.

²⁵ Lāwī ke aksar log Yarūshalam meñ nahīn rahte the balki bārī bārī ek hafte ke lie dehāt se Yarūshalam āte the tāki wahāñ apnī k̄hidmat saranjām deñ. ²⁶ Sirf darbānon̄ ke chār inchārj musalsal Yarūshalam meñ rahte the. Yih chār Lāwī Allāh ke ghar ke kamron̄ aur k̄hazānon̄ ko bhī sañbhālthe ²⁷ aur rāt ko bhī Allāh ke ghar ke irdgird guzārthe the, kyon̄ki unhīn̄ ko us kī hifāzat karnā aur subah ke waqt us ke darwāzon̄ ko kholnā thā.

²⁸ Bāz darbān ibādat kā sāmān sañbhālthe the. Jab bhī use istemāl ke lie andar aur bād meñ dubārā bāhar lāyā jātā to wuh har chīz ko gin kar chaik karte the. ²⁹ Bāz bāqī sāmān aur maqdis meñ maujūd chīzon̄ ko sañbhālthe the. Rab ke ghar meñ mustāmal bārīk maidā, mai, zaitūn kā tel, baḳhūr aur balsān ke muḳhtalif tel bhī in meñ shāmil the. ³⁰ Lekin balsān ke telon̄ ko taiyār karnā imāmon̄ kī zimmedārī thī. ³¹ Qorah ke k̄hāndān kā Lāwī Mattitiyāh jo Sallūm kā pahlauṭhā thā qurbānī ke lie mustāmal roṭī banāne kā intazām chalātā thā. ³² Qihāt ke k̄hāndān ke bāz Lāwiyon̄ ke hāth meñ wuh roṭiyāñ banāne kā intazām thā jo har hafte ke din ko Rab ke lie maḳhsūs karke Rab ke ghar ke Muqaddas Kamre kī mez par rakhī jāti thīn.

³³ Mausīqār bhī Lāwī the. Un ke sarbarāh bāqī tamām k̄hidmat meñ hissā nahīn lete the, kyon̄ki unheñ har waqt apnī hī k̄hidmat saranjām dene ke lie taiyār rahnā partā thā. Is lie wuh Rab ke ghar ke kamron̄ meñ rahte the.

³⁴ Lāwiyōn ke yih tamām ḵhāndānī sarparast nasabnāme meñ darj the aur Yarūshalam meñ rahte the.

Jibaūn meñ Sāul ke Ḵhāndān

³⁵ Jibaūn kā bāp Ya'iyel Jibaūn meñ rahtā thā. Us kī bīwī kā nām Mākā thā. ³⁶ Bare se le kar chhoṭe tak un ke beṭe Abdon, Sūr, Qīs, Bāl, Nair, Nadab, ³⁷ Jadūr, Aḵhiyo, Zakariyāh aur Miqlot the. ³⁸ Miqlot kā beṭā Simāh thā. Wuh bhī apne bhāiyōn ke muqābil Yarūshalam meñ rahte the.

³⁹ Nair Qīs kā bāp thā aur Qīs Sāul kā. Sāul ke chār beṭe Yūnatan, Malkīshua, Abīnadāb aur Ishbāl the.

⁴⁰ Yūnatan Marībbāl kā bāp thā aur Marībbāl Mīkāh kā. ⁴¹ Mīkāh ke chār beṭe Fitūn, Malik, Tahrea aur Āḵhaz the. ⁴² Āḵhaz kā beṭā Yārā thā. Yārā ke tīn beṭe Alamat, Āzmāwat aur Zimrī the. Zimrī ke hān Mauzā paidā huā, ⁴³ Mauzā ke Bin'ā, banā ke Rifāyāh, Rifāyāh ke Iliyāsā aur Iliyāsā ke Asīl.

⁴⁴ Asīl ke chhīh beṭe Azrīqām, Bokirū, Ismāīl, Sa'ariyāh, Abadiyāh aur Hanān the.

10

Sāul aur Us ke Beṭōn kī Maut

¹ Jilbua ke pahārī silsile par Filistiyōn aur Isrāīliyōn ke darmiyān jang chhiṛ gaī. Laṛte laṛte Isrāīlī farār hone lage, lekin bahut log wahīn shahīd ho gae.

² Phir Filistī Sāul aur us ke beṭōn Yūnatan, Abīnadāb aur Malkīshua ke pās jā pahuñche. Tīnoñ beṭe halāk ho gae, ³ jabki laṛāī Sāul

ke irdgird urūj tak pahuñch gaī. Phir wuh tīrandāzoñ kā nishānā ban kar zaḡhmī ho gayā. ⁴ Us ne apne silāhbardār ko hukm diyā, “Apnī talwār miyān se khīñch kar mujhe mār ḡāl! Warnā yih nāmaḡhtūn mujhe be'izzat kareñge.” Lekin silāhbardār ne inkār kiyā, kyonki wuh bahut ḡarā huā thā. Āḡhir meñ Sāūl apnī talwār le kar ḡhud us par gir gayā.

⁵ Jab silāhbardār ne dekhā ki merā mālik mar gayā hai to wuh bhī apnī talwār par gir kar mar gayā. ⁶ Yoñ us din Sāūl, us ke tīn beṡe aur us kā tamām gharānā halāk ho gae. ⁷ Jab Maidān-e-Yazrael ke Isrāīliyoñ ko ḡhabar milī ki Isrāīlī fauj bhāḡ gaī aur Sāūl apne beṡoñ samet mārā gayā hai to wuh apne shahroñ ko chhoṡ kar bhāḡ nikle, aur Filistī chhoṡe hue shahroñ par qabzā karke un meñ basne lage.

⁸ Agle din Filistī lāshoñ ko lūṡne ke lie dubārā maidān-e-jang meñ ā gae. Jab unheñ Jilbua ke pahārī silsile par Sāūl aur us ke tīnoñ beṡe murdā mile ⁹ to unhoñ ne Sāūl kā sar kāt kar us kā zirābaktar utār liyā aur qāsidoñ ko apne pūre mulk meñ bhej kar apne butoñ aur apnī qaum ko fatah kī ittalā dī. ¹⁰ Sāūl kā zirābaktar unhoñ ne apne dewatāoñ ke mandīr meñ mahfūz kar liyā aur us ke sar ko Dajūn Dewatā ke mandīr meñ laṡkā diyā.

¹¹ Jab Yabīs-jiliyād ke bāshindoñ ko ḡhabar milī ki Filistiyōñ ne Sāūl kī lāsh ke sāth kyā kuchh kiyā hai ¹² to shahr ke tamām larne ke qābil ādmī Bait-shān ke lie rawānā hue. Wahāñ pahuñch kar wuh Sāūl aur us ke beṡoñ kī lāshoñ ko utār kar Yabīs le gae jahāñ unhoñ ne un kī

haḍḍiyon ko Yabīs ke baṛe daraḡht ke sāye meñ dafnāyā. Unhon ne rozā rakh kar pūre hafte tak un kā mātam kiyā.

¹³ Sāūl ko is lie mārā gayā ki wuh Rab kā wafādār na rahā. Us ne us kī hidāyāt par amal na kiyā, yahān tak ki us ne murdon kī rūh se rābitā karne wālī jādūgarnī se mashwarā kiyā, ¹⁴ hālānki use Rab se dariyāft karnā chāhie thā. Yihī wajah hai ki Rab ne use sazā-e-maut de kar saltanat ko Dāūd bin Yassī ke hawāle kar diyā.

11

Dāūd Pūre Isrāīl kā Bādshāh Ban Jātā Hai

¹ Us waqt tamām Isrāīl Habrūn meñ Dāūd ke pās āyā aur kahā, “Ham āp hī kī qaum aur āp hī ke rishtedār haiñ. ² Māzī meñ bhī jab Sāūl bādshāh thā to āp hī faujī muhimmon meñ Isrāīl kī qiyādat karte rahe. Aur Rab āp ke Ḳhudā ne āp se wādā bhī kiyā hai ki tū merī qaum Isrāīl kā charwāhā ban kar us par hukūmat karegā.”

³ Jab Isrāīl ke tamām buzurg Habrūn pahuñche to Dāūd Bādshāh ne Rab ke huzūr un ke sāth ahd bāndhā, aur unhon ne use masah karke Isrāīl kā bādshāh banā diyā. Yon Rab kā Samuel kī mārifat kiyā huā wādā pūrā huā.

Dāūd Yarūshalam par Qabzā Kartā Hai

⁴ Bādshāh banane ke bād Dāūd tamām Isrāīliyon ke sāth Yarūshalam gayā tāki us par hamlā kare. Us zamāne meñ us kā nām Yabūs thā, aur Yabūsī us meñ baste the. ⁵ Dāūd ko dekh kar Yabūsīyon ne us se kahā, “Āp hamāre shahr meñ kabhī dāḡhil nahīn ho pāenge!”

To bhī Dāūd ne Siyyūn ke qīle par qabzā kar liyā jo ājkal ‘Dāūd kā Shahr’ kahlātā hai. ⁶ Yabūs par hamlā karne se pahle Dāūd ne kahā thā, “Jo bhī Yabūsiyoñ par hamlā karne meñ rāhnumāi kare wuh fauj kā kamāñdar banegā.” Tab Yoāb bin Zarūyāh ne pahle shahr par chaṛhāi kī. Chunāñche use kamāñdar muqarrar kiyā gayā.

⁷ Yarūshalam par fatah pāne ke bād Dāūd qīle meñ rahne lagā. Us ne use ‘Dāūd kā Shahr’ qarār diyā ⁸ aur us ke irdgird shahr ko baṛhāne lagā. Dāūd kā yih tāmīrī kām irdgird ke chabūtaron se shurū huā aur chāron taraf phailtā gayā jabki Yoāb ne shahr kā bāqī hissā bahāl kar diyā. ⁹ Yoñ Dāūd zor pakaṛtā gayā, kyonki Rabbul-afwāj us ke sāth thā.

Dāūd ke Mashhūr Fauji

¹⁰ Darj-e-zail Dāūd ke sūrmāon kī fahrist hai. Pūre Isrāīl ke sāth unhoñ ne mazbūtī se us kī bādshāhī kī himāyat karke Dāūd ko Rab ke farmān ke mutābiq apnā bādshāh banā diyā.

¹¹ Jo tīn afsar Yoāb ke bhāi Abīshai ke ain bād āte the un meñ Yasūbiyām Hakmūnī pahle nambar par ātā thā. Ek bār us ne apne neze se 300 ādmiyon ko mār diyā. ¹² In tīn afsaron meñ se dūsri jagah par Iliyazar bin Dodo bin Aḳhūhī ātā thā. ¹³ Yih Fas-dammīm meñ Dāūd ke sāth thā jab Filistī wahāñ laṛne ke lie jamā ho gae the. Maidān-e-jang meñ jau kā khet thā, aur laṛte laṛte Isrāīlī Filistiyon ke sāmne bhāgne lage. ¹⁴ Lekin Iliyazar Dāūd ke sāth khet ke bīch meñ Filistiyon kā muqābalā kartā rahā. Filistiyon ko mārte mārte unhoñ ne khet kā difā karke Rab kī madad se baṛī fatah pāi.

15-16 Ek aur jang ke daurān Dāūd Adullām ke ḡhār ke pahārī qile meñ thā jabki Filistī fauj ne Wādī-e-Rafāīm meñ apnī lashkargāh lagāi thī. Un ke dastoñ ne Bait-laham par bhī qabzā kar liyā thā. Dāūd ke tīs ālā afsaroñ meñ se tīn us se milne āe. ¹⁷ Dāūd ko shadīd pyās lagī, aur wuh kahne lagā, “Kaun mere lie Bait-laham ke darwāze par ke hauz se kuchh pānī lāegā?”

¹⁸ Yih sun kar tīnoñ afsar Filistiyōñ kī lashkargāh par hamlā karke us meñ ghus gae aur lar̄te lar̄te Bait-laham ke hauz tak pahunch gae. Us se kuchh pānī bhar kar wuh use Dāūd ke pās le āe. Lekin us ne pīne se inkār kar diyā balki use qurbānī ke taur par undel kar Rab ko pesh kiyā ¹⁹ aur bolā, “Allāh na kare ki main yih pānī piyūñ. Agar aisā kartā to un ādmiyōñ kā ḡhūn pītā jo apnī jān par khel kar pānī lāe haiñ.” Is lie wuh use pīnā nahīn chāhtā thā. Yih in tīn sūrmāoñ ke zabardast kāmoñ kī ek misāl hai.

²⁰⁻²¹ Yoāb kā bhāi Abīshai mazkūrā tīn sūrmāoñ par muqarrar thā. Ek dafā us ne apne neze se 300 ādmiyōñ ko mār ḡālā. Tīnoñ kī nisbat us kī zyādā izzat kī jāti thī, lekin wuh ḡhud in meñ ginā nahīn jāta thā.

²² Bināyāh bin Yahoyadā bhī zabardast fauji thā. Wuh Qabziyel kā rahne wālā thā, aur us ne bahut dafā apnī mardānagī dikhāi. Moāb ke do baḡe sūrmā us ke hāthoñ halāk hue. Ek bār jab bahut barf paḡ gaī to us ne ek hauz meñ utar kar ek sherbabar ko mār ḡālā jo us meñ gir gayā thā. ²³ Ek aur mauḡe par us kā wāstā ek Misrī se paḡā jis kā ḡad sārhe sāt fuṡ thā. Misrī ke hāth meñ khadḡī ke shahtīr jaisā baḡā nezā thā

jabki us ke apne pās sirf lāṭhī thī. Lekin Bināyāh ne us par hamlā karke us ke hāth se nezā chhīn liyā aur use us ke apne hathiyār se mār ḍālā. ²⁴ Aisī bahādurī dikhāne kī binā par Bināyāh bin Yahoyadā mazkūrā tīn ādmiyoṅ ke barābar mashhūr huā. ²⁵ Tīs afsaroṅ ke dīgar mardoṅ kī nisbat us kī zyādā izzat kī jātī thī, lekin wuh mazkūrā tīn ādmiyoṅ meṅ ginā nahīn jātā thā. Dāūd ne use apne muhāfizoṅ par muqarrar kiyā.

²⁶ Zail ke ādmī bādshāh ke sūrmāoṅ meṅ shāmil the.

Yoāb kā bhāī Asāhel, Bait-laham kā Ilhanān bin Dodo, ²⁷ Sammot Harorī, Ḳhalis Falūnī, ²⁸ Taqua kā Īrā bin Aqqīs, Anatot kā Abiyazar, ²⁹ Sibbakī Hūsātī, Īlī Aḳhūhī, ³⁰ Mahrī Natūfātī, Halid bin Bānā Natūfātī, ³¹ Binyamīnī shahr Jibiyā kā Ittī bin Rībī, Bināyāh Fir'ātonī ³² Nahle-jās kā Hūrī, Abiyel Arbātī, ³³ Azmāwat Bahrūmī, Ilyahbā Sa'ālbūnī, ³⁴ Hashīm Jizūnī ke beṭe, Yūnatan bin Shajī Harārī, ³⁵ Aḳhiyām bin Sakār Harārī, Ilīfal bin Ūr, ³⁶ Hifar Makīrātī, Aḳhiyāh Falūnī, ³⁷ Hasro Karmilī, Nārī bin Azbī, ³⁸ Nātan kā bhāī Yoel, Mibḳhār bin Hājirī, ³⁹ Silaq Ammonī, Yoāb bin Zarūyāh kā silāhbardār Nahrī Bairotī, ⁴⁰ Īrā Itrī, Jarīb Itrī, ⁴¹ Ūriyāh Hittī, Zabad bin Aḳhlī, ⁴² Adīnā bin Sizā (Rūbin ke qābile kā yih sardār 30 faujiyoṅ par muqarrar thā), ⁴³ Hanān bin Mākā, Yūsafat Mitnī, ⁴⁴ Uzziyāh Astarātī, Ḳhūtām Aroīrī ke beṭe Samā aur Ya'iyel, ⁴⁵ Yadiyael bin Simrī, us kā bhāī Yūḳhā Tīsī, ⁴⁶ Iliyel Mahāwī, Ilnām ke beṭe Yarībī aur Yūsāwiyāh, Yitmā Moābī, ⁴⁷ Iliyel, Ōbed aur Yāsiyel Mazobāī.

12

Sāul ke Daur-e-Hukūmat meñ Dāud ke Pairokār

¹ Zail ke ādmī Siqlāj meñ Dāud ke sāth mil gae. Us waqt jab wuh Sāul bin Qīs se chhupā rahtā thā. Yih un faujiyoñ meñ se the jo jang meñ Dāud ke sāth mil kar larthe the ² aur behtarīn tīrandāz the, kyonki yih na sirf dahne balki bāeñ hāth se bhī mahārat se tīr aur falāḡhan kā patthar chalā sakte the. In ādmiyoñ meñ se darj-e-zail Binyamīn ke qabīle aur Sāul ke ḡhāndān se the.

³ Un kā rāhnumā Aḡhiyazar, phir Yuās (donoñ Samā'āh Jibiyātī ke beṡe the), Yaziyel aur Falat (donoñ Azmāwat ke beṡe the), Barākā, Yāhū Anatotī, ⁴ Ismāyāh Jibaūnī jo Dāud ke 30 afsaroñ kā ek sūrmā aur liḡar thā, Yarmiyāh, Yahziyel, Yūhanān, Yūzabad Jadīrātī, ⁵ Iliūzī, Yarīmot, Bāliyāh, Samariyāh aur Safatiyāh ḡharūfī.

⁶ Qorah ke ḡhāndān meñ se Ilḡānā, Yissiyāh, Azarel, Yuazar aur Yasūbiyām Dāud ke sāth the.

⁷ In ke alāwā Yarohām Jadūrī ke beṡe Yūilā aur Zabadiyāh bhī the.

⁸ Jad ke qabīle se bhī kuchh bahādur aur tajrabākār faujī Sāul se alag ho kar Dāud ke sāth mil gae jab wuh registān ke ḡile meñ thā. Yih mard mahārat se ḡhāl aur nezā istemāl kar sakte the. Un ke chehre sherbabar ke chehroñ kī mānind the, aur wuh pahārī ilāḡe meñ ḡhazaloñ kī tarah tez chal sakte the.

⁹ Un kā liḡar Azar zail ke das ādmiyoñ par muḡarrar thā: Abadiyāh, Iliyāb, ¹⁰ Mismannā,

Yarmiyāh, ¹¹ Attī, Iliyel, ¹² Yūhanān, Ilzabad, ¹³ Yarmiyāh aur Makbannī.

¹⁴ Jad ke yih mard sab ālā faujī afsar ban gae. Un meñ se sab se kamzor ādmī sau ām faujiyoñ kā muqābalā kar saktā thā jabki sab se tāqatwar ādmī hazār kā muqābalā kar saktā thā. ¹⁵ Inhīn ne bahār ke mausam meñ Dariyā-e-Yardan ko pār kiyā, jab wuh kināroñ se bāhar ā gayā thā, aur mashriq aur maḡhrib kī wādiyoñ ko band kar rakhā.

¹⁶ Binyamīn aur Yahūdāh ke qabīloñ ke kuchh mard Dāūd ke pahārī qīle meñ āe. ¹⁷ Dāūd bāhar nikal kar un se milne gayā aur pūchhā, “Kyā āp salāmatī se mere pās āe haiñ? Kyā āp merī madad karnā chāhte haiñ? Agar aisā hai to maiñ āp kā achchhā sāthī rahūngā. Lekin agar āp mujhe dushmanoñ ke hawāle karne ke lie āe haiñ hālānki mujh se koī bhī zulm nahīn huā hai to hamāre bāpdādā kā Ḳhudā ise dekh kar āp ko sazā de.”

¹⁸ Phir Rūhul-quds 30 afsaroñ ke rāhnumā Amāsī par nāzil huā, aur us ne kahā, “Ai Dāūd, ham tere hī log haiñ. Ai Yassī ke beṭe, ham tere sāth haiñ. Salāmatī, salāmatī tujhe hāsil ho, aur salāmatī unheñ hāsil ho jo terī madad karte haiñ. Kyoñki terā Ḳhudā terī madad karegā.” Yih sun kar Dāūd ne unheñ qabūl karke apne chhāpāmār dastoñ par muqarrar kiyā.

¹⁹ Manassī ke qabīle ke kuchh mard bhī Sāūl se alag ho kar Dāūd ke pās āe. Us waqt wuh Filistiyōñ ke sāth mil kar Sāūl se laṛne jā rahā thā, lekin bād meñ use maidān-e-jang meñ āne kī ijāzat na milī. Kyoñki Filistī sardāroñ ne āpas

meñ mashwarā karne ke bād use yih kah kar wāpas bhej diyā ki khatrā hai ki yih hameñ maidān-e-jang meñ chhoṛ kar apne purāne mālik Sāul se dubārā mil jāe. Phir ham tabāh ho jāenge.

²⁰ Jab Dāūd Siqlāj wāpas jā rahā thā to Manassī ke qābile ke darj-e-zail afsar Sāul se alag ho kar us ke sāth ho lie: Adnā, Yūzabad, Yadiyael, Mikāel, Yūzabad, Ilihū aur Zillatī. Manassī meñ har ek ko hazār hazār faujiyon par muqarrar kiyā gayā thā. ²¹ Unhoñ ne lūṭne wāle Amāliqī dastoñ ko pakaṛne meñ Dāūd kī madad kī, kyonki wuh sab diler aur qābil faujī the. Sab us kī fauj meñ afsar ban gae.

²² Roz baroz log Dāūd kī madad karne ke lie āte rahe, aur hote hote us kī fauj Allāh kī fauj jaisī baṛī ho gaī.

Habrūn meñ Dāūd kī Fauj

²³ Darj-e-zail un tamām faujiyon kī fahrist hai jo Habrūn meñ Dāūd ke pās āe tāki use Sāul kī jagah bādshāh banāen, jis tarah Rab ne hukm diyā thā.

²⁴ Yahūdāh ke qābile ke dhāl aur neze se lais 6,800 mard the.

²⁵ Shamāūn ke qābile ke 7,100 tajrabākār faujī the.

²⁶ Lāwī ke qābile ke 4,600 mard the. ²⁷ Un meñ Hārūn ke khandān kā sarparast Yahoyadā bhī shāmil thā jis ke sāth 3,700 admī the. ²⁸ Sadoq nāmī ek diler aur jawān faujī bhī shāmil thā. Us ke sāth us ke apne khandān ke 22 afsar the.

²⁹ Sāūl ke qabīle Binyamīn ke bhī 3,000 mard the, lekin is qabīle ke aksar faujī ab tak Sāūl ke k̄hāndān ke sāth lip̄te rahe.

³⁰ Ifrāīm ke qabīle ke 20,800 faujī the. Sab apne k̄hāndānoñ meñ asar-o-rasūkh rakhne wāle the.

³¹ Manassī ke ādhe qabīle ke 18,000 mard the. Unheñ Dāūd ko bādshāh banāne ke lie chun liyā gayā thā.

³² Ishkār ke qabīle ke 200 afsar apne dastoñ ke sāth the. Yih log waqt kī zarūrat samajh kar jānte the ki Isrāīl ko kyā karnā hai.

³³ Zabūlūn ke qabīle ke 50,000 tajrabākār faujī the. Wuh har hathiyār se lais aur pūrī wafādārī se Dāūd ke lie larne ke lie taiyār the.

³⁴ Naftālī ke qabīle ke 1,000 afsar the. Un ke taht dhāl aur neze se musallah 37,000 ādmī the.

³⁵ Dān ke qabīle ke 28,600 mard the jo sab larne ke lie musta'id the.

³⁶ Āshar ke qabīle ke 40,000 mard the jo sab larne ke lie taiyār the.

³⁷ Dariyā-e-Yardan ke mashriq meñ ābād qabīloñ Rūbin, Jad aur Manassī ke ādhe hisse ke 1,20,000 mard the. Har ek har qism ke hathiyār se lais thā.

³⁸ Sab tartīb se Habrūn āe tāki pūre azm ke sāth Dāūd ko pūre Isrāīl kā bādshāh banāeñ. Bāqī tamām Isrāīlī bhī muttafiq the ki Dāūd hamārā bādshāh ban jāe. ³⁹ Yih faujī tīn din tak Dāūd ke pās rahe jis daurān un ke qabāyli bhāi unheñ khāne-pīne kī chīzeñ muhaiyā karte rahe. ⁴⁰ Qarīb ke rahne wāloñ ne bhī is meñ un kī madad kī. Ishkār, Zabūlūn aur Naftālī tak ke log apne gadhoñ, ūñtoñ, k̄hachcharoñ aur bailoñ

par khāne kī chīzeñ lād kar wahān pahuñche. Maidā, anjīr aur kishmish kī ṭikkīyān, mai, tel, bail aur bheṛ-bakriyān baṛī miqdār meñ Habrūn lāi gañ, kyonki tamām Isrāīlī khushī manā rahe the.

13

Dāūd Ahd kā Sandūq Yarūshalam meñ Lānā Chāhtā Hai

¹ Dāūd ne tamām afsaron se mashwarā kiyā. Un meñ hazār hazār aur sau sau faujiyon par muqarrar afsar shāmil the. ² Phir us ne Isrāīl kī pūrī jamāt se kahā, “Agar āp ko manzūr ho aur Rab hamāre Khudā kī marzī ho to āeñ ham pūre mulk ke Isrāīlī bhāiyon ko dāwat deñ ki ā kar hamāre sāth jamā ho jāeñ. Wuh imām aur Lāwī bhī sharīk hoñ jo apne apne shahron aur charāgāhoñ meñ baste haiñ. ³ Phir ham apne Khudā ke ahd kā sandūq dubārā apne pās wāpas lāeñ, kyonki Sāūl ke daur-e-hukūmat meñ ham us kī fikr nahīn karte the.”

⁴ Pūrī jamāt muttāfiq huī, kyonki yih mansūbā sab ko durust lagā. ⁵ Chunāñche Dāūd ne pūre Isrāīl ko junūb meñ Misr ke Saihūr se le kar shimāl meñ Labo-hamāt tak bulāyā tāki sab mil kar Allāh ke ahd kā sandūq Qiriyat-yārīm se Yarūshalam le jāeñ. ⁶ Phir wuh un ke sāth Yahūdāh ke Bālā yānī Qiriyat-yārīm gayā tāki Rab Khudā kā sandūq uṭhā kar Yarūshalam le jāeñ, wuhī sandūq jis par Rab ke nām kā ṭhappā lagā hai aur jahān wuh sandūq ke ūpar karūbī farishton ke darmiyān taḫtnashīn hai. ⁷ Qiriyat-yārīm pahuñch kar logoñ ne Allāh ke

sandūq ko Abīnadāb ke ghar se nikāl kar ek naī bailgārī par rakh diyā, aur Uzzā aur Aḳhiyo use Yarūshalam kī taraf le jāne lage. ⁸ Dāūd aur tamām Isrāīlī gārī ke pīchhe chal paṛe. Sab Allāh ke huzūr pūre zor se ḳhushī manāne lage. Jūnīpar kī lakaṛī ke muḳhtalif sāz bhī bajāe jā rahe the. Fizā sitāroñ, sarodoñ, dafon, jhāñjhoñ aur turamoñ kī āwāzoñ se gūnj uṭhī.

⁹ Wuh gandum gāhne kī ek jagah par pahuñch gae jis ke mālik kā nām Kaidūn thā. Wahān bail achānak beqābū ho gae. Uzzā ne jaldī se ahd kā sandūq pakaṛ liyā tāki wuh gir na jāe. ¹⁰ Usī lamhe Rab kā ḡhazab us par nāzil huā, kyoñki us ne ahd ke sandūq ko chhūne kī jurrat kī thī. Wahīn Allāh ke huzūr Uzzā gir kar halāk huā. ¹¹ Dāūd ko baṛā ranj huā ki Rab kā ḡhazab Uzzā par yoñ ṭuṭ paṛā hai. Us waqt se us jagah kā nām Paraz-uzzā yānī ‘Uzzā par Ṭuṭ Paṛnā’ hai.

¹² Us din Dāūd ko Allāh se ḳhauf āyā. Us ne sochā, “Maiñ kis tarah Allāh kā sandūq apne pās pahuñchā sakūngā?” ¹³ Chunāñche us ne faislā kiyā ki ham ahd kā sandūq Yarūshalam nahīn le jāenge balki use Obed-adom jātī ke ghar meñ mahfūz rakheñge. ¹⁴ Wahān wuh tīn māt tak paṛā rahā. In tīn mahīnoñ ke daurān Rab ne Obed-adom ke gharāne aur us kī pūrī milkiyat ko barkat dī.

14

Dāūd kī Taraqqī

¹ Ek din Sūr ke bādshāh Hīrām ne Dāūd ke pās wafd bhejā. Rāj aur baṛhaī bhī sāth the. Un ke

pās deodār kī lakaṛī thī tāki Dāūd ke lie mahal banāen. ² Yoñ Dāūd ne jān liyā ki Rab ne mujhe Isrāil kā bādshāh banā kar merī bādshāhī apnī qaum Isrāil kī ḡhātir bahut sarfarāz kar dī hai.

³ Yarūshalam meñ jā basne ke bād Dāūd ne mazīd shādiyāñ kīñ. Natije meñ Yarūshalam meñ us ke kāi beṭe-beṭiyāñ paidā hue. ⁴ Jo beṭe wahāñ paidā hue wuh yih the: Sammua, Sobāb, Nātan, Sulemān, ⁵ Ibhār, Ilīsua, Ilfalat, ⁶ Naujā, Nafaj, Yafīa, ⁷ Ilīsamā, Bāl-yadā aur Ilīfalat.

Filistiyon par Fatah

⁸ Jab Filistiyon ko ittalā milī ki Dāūd ko masah karke Isrāil kā bādshāh banāyā gayā hai to unhoñ ne apne faujiyon ko Isrāil meñ bhej diyā tāki use pakaṛ leñ. Jab Dāūd ko patā chal gayā to wuh un kā muḡābalā karne ke lie gayā. ⁹ Jab Filistī Isrāil meñ pahuñch kar Wādī-e-Rafāim meñ phail gae ¹⁰ to Dāūd ne Rab se dariyāft kiyā, “Kyā maiñ Filistiyon par hamlā karūñ? Kyā tū mujhe un par fatah baḡhshegā?” Rab ne jawāb diyā, “Hāñ, un par hamlā kar! Maiñ unheñ tere qabze meñ kar dūngā.” ¹¹ Chunāñche Dāūd apne faujiyon ko le kar Bāl-parāzīm gayā. Wahāñ us ne Filistiyon ko shikast dī. Bād meñ us ne gawāhī dī, “Jitne zor se band ke ṭuṭ jāne par pāñi us se phuṭ nikaltā hai utne zor se āj Allāh mere wasīle se dushman kī safon meñ se phuṭ niklā hai.” Chunāñche us jagah kā nām Bāl-parāzīm yāñi ‘Phuṭ Nikalne kā Mālik’ par gayā. ¹² Filistī apne dewatāon ko chhoṛ kar bhāg gae. Aur Dāūd ne unheñ jalā dene kā hukm diyā.

¹³ Ek bār phir Filistī ā kar Wādī-e-Rafāīm meñ phail gae. ¹⁴ Is dafā jab Dāūd ne Allāh se dariyāft kiyā to us ne jawāb diyā, “Is martabā un kā sāmna mat karnā balki un ke pīchhe jā kar bakā ke daraḥtoñ ke sāmne un par hamlā kar. ¹⁵ Jab un daraḥtoñ kī choṭiyōñ se qadmoñ kī chāp sunāi de to ḳhabardār! Yih is kā ishārā hogā ki Allāh ḳhud tere āge āge chal kar Filistiyōñ ko mārne ke lie nikal āyā hai.” ¹⁶ Dāūd ne aisā hī kiyā aur natīje meñ Filistiyōñ ko shikast de kar Jībaūn se le kar Jazar tak un kā tāqqub kiyā.

¹⁷ Dāūd kī shohrat tamām mamālik meñ phail gai. Rab ne tamām qaumoñ ke diloñ meñ Dāūd kā ḳhauf ḳāl diyā.

15

Yarūshalam meñ Ahd ke Sandūq ke lie Taiyāriyāñ

¹ Yarūshalam ke us hisse meñ jis kā nām ‘Dāūd kā Shahr’ paṛ gayā thā Dāūd ne apne lie chand imāraten banwāin. Us ne Allāh ke sandūq ke lie bhī ek jagah taiyār karke wahāñ ḳhaimā lagā diyā. ² Phir us ne hukm diyā, “Siwāe Lāwiyōñ ke kisī ko bhī Allāh kā sandūq uṭhāne kī ijāzat nahīñ. Kyōñki Rab ne inhīñ ko Rab kā sandūq uṭhāne aur hameshā ke lie us kī ḳhidmat karne ke lie chun liyā hai.”

³ Is ke bād Dāūd ne tamām Isrāīl ko Yarūshalam bulāyā tāki wuh mil kar Rab kā sandūq us jagah le jāeñ jo us ne us ke lie taiyār kar rakhī thī. ⁴ Bādshāh ne Hārūn aur

bāqī Lāwiyon̄ kī aulād ko bhī bulāyā. ⁵ Darj-e-zail un Lāwī sarparastoṅ kī fahrist hai jo apne rishtedāron̄ ko le kar āe.

Qihāt ke ḵhāndān se Ūriyel 120 mardoṅ samet,

⁶ Mirārī ke ḵhāndān se Asāyāh 220 mardoṅ samet,

⁷ Jairsom ke ḵhāndān se Yoel 130 mardoṅ samet,

⁸ Ilisafan ke ḵhāndān se Samāyāh 200 mardoṅ samet,

⁹ Habrūn ke ḵhāndān se Iliyel 80 mardoṅ samet,

¹⁰ Uzziyel ke ḵhāndān se Ammīnadāb 112 mardoṅ samet.

¹¹ Dāūd ne donoṅ imāmoṅ Sadoq aur Abiyātar ko mazkūrā chhīh Lāwī sarparastoṅ samet apne pās bulā kar ¹² un se kahā, “Āp Lāwiyon̄ ke sarbarāh haiṅ. Lāzim hai ki āp apne qabāyī bhāiyon̄ ke sāth apne āp ko maḵsūs-o-muqaddas karke Rab Isrāīl ke Ḵhudā ke sandūq ko us jagah le jāeṅ jo maiṅ ne us ke lie taiyār kar rakhī hai. ¹³ Pahlī martabā jab ham ne use yahān lāne kī koshish kī to yih āp Lāwiyon̄ ke zariye na huā, is lie Rab hamāre Ḵhudā kā qahr ham par tūṭ parā. Us waqt ham ne us se dāriyāft nahīn kiyā thā ki use uṭhā kar le jāne kā kyā munāsib tarīqā hai.” ¹⁴ Tab imāmoṅ aur Lāwiyon̄ ne apne āp ko maḵsūs-o-muqaddas karke Rab Isrāīl ke Ḵhudā ke sandūq ko Yarūshalam lāne ke lie taiyār kiyā. ¹⁵ Phir Lāwī Allāh ke sandūq ko uṭhāne kī lakaṛiyon̄ se apne kandhoṅ par yon̄ hī rakh kar chāl parē jis tarah Mūsā ne Rab ke kalām ke mutābiq farmāyā thā.

16 Dāūd ne Lāwī sarbarāhoñ ko yih hukm bhī diyā, “Apne qabīle meñ se aise ādmiyoñ ko chun leñ jo sāz, sitār, sarod aur jhāñjh bajāte hue k̄hushī ke gīt gāeñ.” 17 Us zimmedārī ke lie Lāwīyoñ ne zail ke ādmiyoñ ko muqarrar kiyā: Haimān bin Yoel, us kā bhāī Āsaf bin Barakiyāh aur Mirārī ke k̄hāndān kā Aitān bin Kausāyāh. 18 Dūsre maqām par un ke yih bhāī āe: Zakariyāh, Yāziyel, Samīrāmot, Yihiyel, Unnī, Iliyāb, Bināyāh, Māsiyāh, Mattitiyāh, Ilifalehū, Miqniyāh, Obed-adom aur Ya'iyel. Yih darbān the. 19 Haimān, Āsaf aur Aitān gulūkār the, aur unheñ pītal ke jhāñjh bajāne kī zimmedārī dī gai. 20 Zakariyāh, Aziyel, Samīrāmot, Yihiyel, Unnī, Iliyāb, Māsiyāh aur Bināyāh ko alāmūt ke tarz par sitār bajānā thā. 21 Mattitiyāh, Ilifalehū, Miqniyāh, Obed-adom, Ya'iyel aur Azaziyāh ko Shamīnīt ke tarz par sarod bajāne ke lie chunā gayā.

22 Kananiyāh ne Lāwīyoñ kī kwāir kī rāhnumāi kī, kyoñki wuh is meñ māhir thā.

23-24 Barakiyāh, Ilqānā, Obed-adom aur Yahiyāh ahd ke sandūq ke darbān the. Sabaniyāh, Yūsafat, Nataniyel, Amāsī, Zakariyāh, Bināyāh aur Iliyazar ko turam bajā kar Allāh ke sandūq ke āge āge chalne kī zimmedārī dī gai. Sātoñ imām the.

Dāūd Ahd kā Sandūq Yarūshalam meñ Le Ātā Hai

25 Phir Dāūd, Isrāīl ke buzurg aur hazār hazār faujiyoñ par muqarrar afsar k̄hushī manāte hue nikal kar Obed-adom ke ghar gae tāki Rab ke

ahd kā sandūq wahān se le kar Yarūshalam pahuñchāeñ. ²⁶ Jab zāhir huā ki Allāh ahd ke sandūq ko uṭhāne wāle Lāwiyōñ kī madad kar rahā hai to sāt jawān sāñḍoñ aur sāt menḍhoñ ko qurbān kiyā gayā. ²⁷ Dāūd bārik katān kā libās pahne hue thā, aur is tarah ahd kā sandūq uṭhāne wāle Lāwī, gulūkār aur kwāir kā liḍar kananiyāh bhī. Is ke alāwā Dāūd katān kā bālāposh pahne hue thā. ²⁸ Tamām Isrāīlī ḵhushī ke nāre lagā lagā kar, narsinge aur turam phūñk phūñk kar aur jhāñjh, sitār aur sarod bajā bajā kar Rab ke ahd kā sandūq Yarūshalam lāe.

²⁹ Rab kā ahd kā sandūq Dāūd ke shahr meñ dāḵhil huā to Dāūd kī biwī Mīkal bint Sāūl ḵhiṛkī meñ se julūs ko dekh rahī thī. Jab bādshāh kūdtā aur nāchtā huā nazar āyā to Mīkal ne use haqīr jānā.

16

¹ Allāh kā sandūq us tambū ke darmiyān meñ rakhā gayā jo Dāūd ne us ke lie lagwāyā thā. Phir unhoñ ne Allāh ke huzūr bhasm hone wālī aur salāmatī kī qurbāniyāñ pesh kiñ. ² Is ke bād Dāūd ne qaum ko Rab ke nām se barkat de kar ³ har Isrāīlī mard aur aurat ko ek roṭī, khajūr kī ek ṭikkī aur kishmish kī ek ṭikkī de dī. ⁴ Us ne kuchh Lāwiyōñ ko Rab ke sandūq ke sāmne ḵhidmat karne kī zimmedārī dī. Unheñ Rab Isrāīl ke Ḵhudā kī tamjīd aur hamd-o-sanā karnī thī. ⁵ Un kā sarbarāh Āsaf jhāñjh bajātā thā. Us kā nāyb Zakariyāh thā. Phir Ya'iyel, Samīrāmot, Yihiyel, Mattitīyāh, Iliyāb, Bināyāh, Obed-adom aur Ya'iyel the jo sitār aur sarod

bajāte the. ⁶ Bināyāh aur Yahziyel Imāmon kī zimmedārī Allāh ke ahd ke sandūq ke sāmne turam bajānā thī.

Shukr kā Gīt

⁷ Us din Dāūd ne pahlī dafā Āsaf aur us ke sāthī Lāwiyon ke hawāle zail kā gīt karke unheñ Rab kī satāish karne kī zimmedārī dī.

⁸ “Rab kā shukr karo aur us kā nām pukāro! Aqṡām meñ us ke kāmon kā elān karo.

⁹ Sāz bajā kar us kī madahsarāī karo. Us ke tamām ajāyb ke bāre meñ logoñ ko batāo.

¹⁰ Us ke muṡaddas nām par faḡhr karo. Rab ke tālib dil se ḡhush hoñ.

¹¹ Rab aur us kī qudrat kī dariyāft karo, har waḡt us ke chehre ke tālib raho.

¹² Jo mojize us ne kie unheñ yād karo. Us ke ilāhī nishān aur us ke muñh ke faisle dohrāte raho.

¹³ Tum jo us ke ḡhādim Isrāīl kī aulād aur Yāqūb ke farzand ho, jo us ke barguzīdā log ho, tumheñ sab kuchh yād rahe!

¹⁴ Wuhī Rab hamārā ḡhudā hai, wuhī pūrī duniyā kī adālat kartā hai.

¹⁵ Wuh hameshā apne ahd kā ḡhayāl rakhtā hai, us kalām kā jo us ne hazār pushton ke lie farmāyā thā.

¹⁶ Yih wuh ahd hai jo us ne Ibrāhīm se bāndhā, wuh wādā jo us ne ḡsam khā kar Is'hāq se kiyā thā.

17 Us ne use Yāqūb ke lie qāym kiyā tāki wuh us ke mutābiq zindagī guzāre, us ne tasdīq kī ki yih merā Isrāīl se abadī ahd hai.

18 Sāth sāth us ne farmāyā, ‘Maiñ tujhe Mulk-e-Kanān dūngā. Yih terī mīrās kā hissā hogā.’

19 Us waqt wuh tādād meñ kam aur thoṛe hī the balki mulk meñ ajnabī hī the.

20 Ab tak wuh muḵhtalif qaumoñ aur saltanaton meñ ghūmte-phirte the.

21 Lekin Allāh ne un par kisī ko zulm karne na diyā, aur un kī ḳhātir us ne bādshāhoñ ko dāntā,

22 ‘Mere masah kie hue ḳhādimoñ ko mat chhernā, mere nabiyoñ ko nuqsān mat pahuñchānā.’

23 Ai pūrī duniyā, Rab kī tamjīd meñ gīt gā! Roz baroz us kī najāt kī ḳhushḳhabrī sunā.

24 Qaumoñ meñ us kā jalāl aur tamām ummaton meñ us ke ajāyb bayān karo.

25 Kyoñki Rab azīm aur satāish ke bahut lāyq hai. Wuh tamām mābūdoñ se mahīb hai.

26 Kyoñki dīgar qaumoñ ke tamām mābūd but hī haiñ jabki Rab ne āsmān ko banāyā.

27 Us ke huzūr shān-o-shaukat, us kī sukūnatgāh meñ qudrat aur jalāl hai.

28 Ai qaumoñ ke qabīlo, Rab kī tamjīd karo, Rab ke jalāl aur qudrat kī satāish karo.

29 Rab ke nām ko jalāl do. Qurbānī le kar us ke huzūr āo. Muqaddas libās se ārāstā ho kar Rab ko sijdā karo.

30 Pūrī duniyā us ke sāmne laraz uṭhe. Yaqīnan duniyā mazbūtī se qāym hai aur nahīn ḍagmaḡægī.

31 Āsmān shādmān ho, aur zamīn jashn manāe. Qaumoṅ meṅ kahā jāe ki Rab Bādshāh hai.

32 Samundar aur jo kuchh us meṅ hai ḡhushī se garaj uṭhe, maidān aur jo kuchh us meṅ hai bāḡh bāḡh ho.

33 Phir jangal ke daraḡht Rab ke sāmne shādiyānā bajāeṅge, kyoṅki wuh ā rahā hai, wuh zamīn kī adālat karne ā rahā hai.

34 Rab kā shukr karo, kyoṅki wuh bhalā hai, aur us kī shafḡat abadī hai.

35 Us se iltamās karo, ‘Ai hamārī najāt ke ḡhudā, hameṅ bachā! Hameṅ jamā karke dīgar qaumoṅ ke hāth se chhuṛā. Tab hī ham tere muḡaddas nām kī satāish kareṅge aur tere qābil-e-tārīf kāmoṅ par faḡhr kareṅge.’

36 Azal se abad tak Rab, Isrāīl ke ḡhudā kī hamd ho!”

Tab pūrī ḡaum ne “Āmīn” aur “Rab kī hamd ho” kahā.

Lāwiyōṅ kī Zimmedāriyān

37 Dāūd ne Āsaf aur us ke sāthī Lāwiyōṅ ko Rab ke ahd ke sandūḡ ke sāmne chhoṛ kar kahā, “Āindā yahān bāḡāydaḡī se rozānā kī zarūrī ḡhidmat karte jāeṅ.”

38 Is guroh meṅ Obed-adom aur mazīd 68 Lāwī shāmīl the. Obed-adom bin Yadūtūn aur Hūsā darbān ban gae.

³⁹ Lekin Sadoq Imām aur us ke sāthī imāmon ko Dāūd ne Rab kī us sukūnatgāh ke pās chhoṛ diyā jo Jibaūn kī pahārī par thī. ⁴⁰ Kyoṅki lāzim thā ki wuh wahān har subah aur shām ko bhasm hone wālī qurbāniyān pesh karen aur bāqī tamām hidāyāt par amal karen jo Rab kī taraf se Isrāīl ke lie sharīat meṅ bayān kī gāi haiṅ. ⁴¹ Dāūd ne Haimān, Yadūtūn aur mazīd kuchh chīdā Lāwiyōn ko bhī Jibaūn meṅ un ke pās chhoṛ diyā. Wahān un kī ḳhās zimmedārī Rab kī hamd-o-sanā karnā thī, kyoṅki us kī shafqat abadī hai. ⁴² Un ke pās turam, jhānjh aur bāqī aise sāz the jo Allāh kī tārif meṅ gāe jāne wāle gīton ke sāth bajāe jāte the. Yadūtūn ke beṅon ko darbān banāyā gayā.

⁴³ Jashn ke bād sab log apne apne ghar chale gae. Dāūd bhī apne ghar lauṭā tāki apne ḳhāndān ko barkat de kar salām kare.

17

Rab Dāūd ke lie Abadī Bādshāhī kā Wādā Kartā Hai

¹ Dāūd Bādshāh salāmatī se apne mahal meṅ rahne lagā. Ek din us ne Nātan Nabī se bāt kī, “Dekheṅ, maiṅ yahān deodār ke mahal meṅ rahtā hūn jabki Rab ke ahd kā sandūq ab tak tambū meṅ parā hai. Yih munāsib nahīn!”

² Nātan ne bādshāh kī hauslā-afzāi kī, “Jo kuchh bhī āp karnā chāhte haiṅ wuh karen. Allāh āp ke sāth hai.”

³ Lekin usī rāt Allāh Nātan se hamkalām huā,

⁴ “Mere ḳhādīm Dāūd ke pās jā kar use batā de ki Rab farmātā hai, ‘Tū merī rihāish ke lie

makān tāmīr nahīn karegā. ⁵ Āj tak maiñ kisī makān meñ nahīn rahā. Jab se maiñ Isrāīliyon ko Misr se nikāl lāyā us waqt se maiñ khaime meñ rah kar jagah bajagah phirtā rahā hūñ. ⁶ Jis daurān maiñ tamām Isrāīliyon ke sāth idhar-udhar phirtā rahā kyā maiñ ne Isrāīl ke un rāhnumāon se kabhī is nāte se shikāyat kī jinheñ maiñ ne apnī qaum kī gallābānī karne kā hukm diyā thā? Kyā maiñ ne un meñ se kisī se kahā kī tum ne mere lie deodār kā ghar kyon nahīn banāyā?’

⁷ Chunāñche mere khādim Dāūd ko batā de, ‘Rabbul-afwāj farmātā hai ki maiñ hī ne tujhe charāgāh meñ bheṛon kī gallābānī karne se fāriḡh karke apnī qaum Isrāīl kā bādshāh banā diyā hai. ⁸ Jahān bhī tū ne qadam rakhā wahān maiñ tere sāth rahā hūñ. Tere dekhte dekhte maiñ ne tere tamām dushmanon ko halāk kar diyā hai. Ab maiñ terā nām sarfarāz kar dūngā, wuh duniyā ke sab se azīm ādmiyon ke nāmon ke barābar hī hogā. ⁹ Aur maiñ apnī qaum Isrāīl ke lie ek watan muhaiyā karūngā, paude kī tarah unheñ yon lagā dūngā ki wuh jaṛ pakaṛ kar mahfūz raheñge aur kabhī bechain nahīn hoñge. Bedīn qaumeñ unheñ us tarah nahīn dabāeñgī jis tarah māzī meñ kiyā kartī thīñ, ¹⁰ us waqt se jab maiñ qaum par qāzī muqarrar kartā thā. Maiñ tere dushmanon ko khāk meñ milā dūngā. Āj maiñ farmātā hūñ ki Rab hī tere lie ghar banāegā. ¹¹ Jab tū būrḡhā ho kar kūch kar jāegā aur apne bāpdādā se jā milegā to maiñ terī jagah tere beṛon meñ se ek ko taḡht par biṭhā dūngā. Us kī bādshāhī ko maiñ mazbūt

banā dūngā. ¹² Wuhī mere lie ghar tāmīr karegā, aur maiñ us kā taḡht abad tak qāym rakhūngā. ¹³ Maiñ us kā bāp hūngā aur wuh merā beṭā hogā. Merī nazar-e-karm Sāul par na rahī, lekin maiñ use tere beṭe se kabhī nahīñ haṭāūngā. ¹⁴ Maiñ use apne gharāne aur apnī bādshāhī par hameshā qāym rakhūngā, us kā taḡht hameshā mazbūt rahegā.’ ”

Dāūd kī Shukrguzārī

¹⁵ Nātan ne Dāūd ke pās jā kar use sab kuchh sunāyā jo Rab ne use royā meñ batāyā thā. ¹⁶ Tab Dāūd ahd ke sandūq ke pās gayā aur Rab ke huzūr baiṭh kar duā karne lagā,

“Ai Rab Ḳhudā, maiñ kaun hūñ aur merā ḳhāndān kyā haisiyat rakhtā hai ki tū ne mujhe yahān tak pahuñchāyā hai? ¹⁷ Aur ab ai Allāh, tū mujhe aur bhī zyādā atā karne ko hai, kyonki tū ne apne ḳhādim ke gharāne ke mustaqbil ke bāre meñ bhī wādā kiyā hai. Ai Rab Ḳhudā, tū ne yoñ mujh par nigāh ḍālī hai goyā ki maiñ koī bahut aham bandā hūñ. ¹⁸⁻¹⁹ Lekin maiñ mazīd kyā kahūñ jab tū ne yoñ apne ḳhādim kī izzat kī hai? Ai Rab, tū to apne ḳhādim ko jāntā hai. Tū ne apne ḳhādim kī ḳhātir aur apnī marzī ke mutābiq yih azīm kām karke in azīm wādoñ kī ittalā dī hai.

²⁰ Ai Rab, tujh jaisā koī nahīñ hai. Ham ne apne kānoñ se sun liyā hai ki tere siwā koī aur Ḳhudā nahīñ hai. ²¹ Duniyā meñ kaun-sī qaum terī ummat Isrāil kī mānind hai? Tū ne isī ek qaum kā fidyā de kar use ḡhulāmī se chhurāyā aur apnī qaum banā liyā. Tū ne Isrāil ke wāste baṛe aur haibatnāk kām karke apne nām kī

shohrat phailā dī. Hameñ Misr se rihā karke tū ne qaumoñ ko hamāre āge se nikāl diyā. ²² Ai Rab, tū Isrāīl ko hameshā ke lie apnī qaum banā kar un kā Ḳhudā ban gayā hai.

²³ Chunāñche ai Rab, jo bāt tū ne apne ḳhādīm aur us ke gharāne ke bāre meñ kī hai use abad tak qāym rakh aur apnā wādā pūrā kar. ²⁴ Tab wuh mazbūt rahegā aur terā nām abad tak mashhūr rahegā. Phir log taslīm kareñge ki Isrāīl kā Ḳhudā Rabbul-afwāj wāqai Isrāīl kā Ḳhudā hai, aur tere ḳhādīm Dāūd kā gharānā bhī abad tak tere huzūr qāym rahegā. ²⁵ Ai mere Ḳhudā, tū ne apne ḳhādīm ke kān ko is bāt ke lie khol diyā hai. Tū hī ne farmāyā, ‘Maiñ tere lie ghar tāmīr karūñga.’ Sirf isī lie tere ḳhādīm ne yoñ tujh se duā karne kī jurrat kī hai. ²⁶ Ai Rab, tū hī Ḳhudā hai. Tū ne apne ḳhādīm se in achchhī chīzoñ kā wādā kiyā hai. ²⁷ Ab tū apne ḳhādīm ke gharāne ko barkat dene par rāzī ho gayā hai tāki wuh hameshā tak tere sāmne qāym rahe. Kyonki tū hī ne use barkat dī hai, is lie wuh abad tak mubāarak rahegā.”

18

Dāūd kī Jangeñ

¹ Phir aisā waqt āyā ki Dāūd ne Filistiyon ko shikast de kar unheñ apne tābe kar liyā aur Jāt Shahr par gird-o-nawāh kī ābādiyon samet qabzā kar liyā.

² Us ne Moābiyon par bhī fatah pāī, aur wuh us ke tābe ho kar use ḳharāj dene lage.

³ Dāūd ne shimālī Shām ke shahr Zobāh ke bādshāh Hadadazar ko bhī Hamāt ke qarīb harā diyā jab Hadadazar Dariyā-e-Furāt par qābū pāne ke lie nikal āyā thā. ⁴ Dāūd ne 1,000 rathoñ, 7,000 ghurṣawaroñ aur 20,000 piyādā sipāhiyoñ ko giriftār kar liyā. Rathoñ ke 100 ghoṛoñ ko us ne apne lie mahfūz rakhā jabki bāqiyōñ kī us ne koñcheñ kāt dīn tāki wuh āindā jang ke lie istemāl na ho sakeñ.

⁵ Jab Damishq ke Arāmī bāshinde Zobāh ke bādshāh Hadadazar kī madad karne āe to Dāūd ne un ke 22,000 afrād halāk kar die. ⁶ Phir us ne Damishq ke ilāqe meñ apnī faujī chaukiyāñ qāym kīñ. Arāmī us ke tābe ho gae aur use kharāj dete rahe. Jahān bhī Dāūd gayā wahān Rab ne use kāmyābī baḥshī. ⁷ Sone kī jo ḍhāleñ Hadadazar ke afsaroñ ke pās thīñ unheñ Dāūd Yarūshalam le gayā. ⁸ Hadadazar ke do shahroñ Kūn aur Tibkhat se us ne kasrat kā pital chhīn liyā. Bād meñ Sulemān ne yih pital Rab ke ghar meñ ‘Samundar’ nāmī pital kā hauz, satūn aur pital kā muḥtalif sāmān banāne ke lie istemāl kiyā.

⁹ Jab Hamāt ke bādshāh Tūi ko ittalā milī ki Dāūd ne Zobāh ke bādshāh Hadadazar kī pūrī fauj par fatah pāi hai ¹⁰ to us ne apne beṭe Hadūrām ko Dāūd ke pās bhejā tāki use salām kahe. Hadūrām ne Dāūd ko Hadadazar par fatah ke lie mubārakbād dī, kyoñki Hadadazar Tūi kā dushman thā, aur un ke darmiyān jang rahī thī. Hadūrām ne Dāūd ko sone, chāndī aur pital ke bahut-se tohfe bhī pesh kie. ¹¹ Dāūd ne yih chīzeñ Rab ke lie maḥsūs kar dīñ. Jahān bhī

wuh dūsri qaumon par ghālib āyā wahān kī sonā-chāndī us ne Rab ke lie maḥsūs kar dī. Yoñ Adom, Moāb, Ammon, Filistiyā aur Amālīq kī sonā-chāndī Rab ko pesh kī gai.

¹² Abīshai bin Zarūyāh ne Namak kī Wādī meñ Adomiyon par fatah pā kar 18,000 afrād halāk kar die. ¹³ Us ne Adom ke pūre mulk meñ apnī fauji chaukiyāñ qāym kīñ, aur tamām Adomī Dāūd ke tābe ho gae. Dāūd jahāñ bhī jātā Rab us kī madad karke use fatah baḥshtā.

Dāūd ke Ālā Afsar

¹⁴ Jitnī der Dāūd pūre Isrāīl par hukūmat kartā rahā utnī der tak us ne dhyān diyā ki qaum ke har ek shaḥs ko insāf mil jāe. ¹⁵ Yoāb bin Zarūyāh fauj par muqarrar thā. Yahūsafat bin Aḥhilūd bādshāh kā mushīr-e-ḳhās thā. ¹⁶ Sadoq bin Aḥhītūb aur Abīmalik bin Abiyātar imām the. Shaushā mīrmunshī thā. ¹⁷ Bināyāh bin Yahoyadā Dāūd ke ḳhās daste banām Karetī aur Faletī kā kaptān muqarrar thā. Dāūd ke beṭe ālā afsar the.

19

Ammonī Dāūd kī Be'izzatī Karte Haiñ

¹ Kuchh der ke bād Ammoniyon kā bādshāh Nāhas faut huā, aur us kā beṭā taḳhtnashīn huā. ² Dāūd ne sochā, “Nāhas ne hameshā mujh par mehrbānī kī thī, is lie ab main bhī us ke beṭe Hanūn par mehrbānī karūnga.” Us ne bāp kī wafāt kā afsos karne ke lie Hanūn ke pās wafd bhejā.

Lekin jab Dāūd ke safir Ammoniyon ke darbār meñ pahuñch gae tāki Hanūn ke sāmne afsos kā izhār karen ³ to us mulk ke buzurg Hanūn Bādshāh ke kān meñ manfī bāteñ bharne lage, “Kyā Dāūd ne in ādmiyon ko wāqai sirf is lie bhejā hai ki wuh afsos karke āp ke bāp kā ehtirām karen? Hargiz nahīn! Yih sirf bahānā hai. Asal meñ yih jāsūs haiñ jo hamāre mulk ke bāre meñ mālūmāt hāsīl karnā chāhte haiñ tāki us par qabzā kar sakeñ.” ⁴ Chunāñche Hanūn ne Dāūd ke ādmiyon ko pakaṛwā kar un kī dāṛhiyāñ munḍwā dīñ aur un ke libās ko kamr se le kar pāñwoñ tak kāṭ kar utarwāyā. Isī hālat meñ bādshāh ne unheñ fāriḡh kar diyā.

⁵ Jab Dāūd ko is kī khabar milī to us ne apne qāsidoñ ko un se milne ke lie bhejā tāki unheñ batāeñ, “Yarīhū meñ us waqt tak ṭhahre raheñ jab tak āp kī dāṛhiyāñ dubārā bahāl na ho jāeñ.” Kyonki wuh apnī dāṛhiyon kī wajah se baṛī sharmindagī mahsūs kar rahe the.

Ammoniyon se Jang

⁶ Ammoniyon ko kḥūb mālūm thā ki is harkat se ham Dāūd ke dushman ban gae haiñ. Is lie Hanūn aur Ammoniyon ne Masopotāmiyā, Arām-mākā aur Zobāh ko chāndī ke 34,000 kilogrām bhej kar kirāe par rath aur rathsawār mangwāe. ⁷ Yon unheñ 32,000 rath un ke sawāroñ samet mil gae. Mākā kā bādshāh bhī apne dastoñ ke sāth un se muttahid huā. Mīdabā ke qarīb unhoñ ne apnī lashkargāh lagāī. Ammonī bhī apne shahroñ se nikal kar jang ke lie jamā hue. ⁸ Jab Dāūd ko is kā ilm

huā to us ne Yoāb ko pūrī fauj ke sāth un kā muqābalā karne ke lie bhej diyā. ⁹ Ammonī apne dārul-hukūmat Rabbā se nikal kar shahr ke darwāze ke sāmne hī saf-ārā hue jabki dūsre mamālik se āe hue bādshāh kuchh fāsile par khule maidān meñ khare ho gae.

¹⁰ Jab Yoāb ne jān liyā ki sāmne aur pīchhe donoñ taraf se hamle kā khatrā hai to us ne apnī fauj ko do hisson meñ taqsīm kar diyā. Sab se achchhe faujiyon ke sāth wuh k̄hud Shām ke sipāhiyon se laṛne ke lie taiyār huā. ¹¹ Bāqī ādmiyon ko us ne apne bhāi Abīshai ke hawāle kar diyā tāki wuh Ammoniyon se laṛeñ. ¹² Ek dūsre se alag hone se pahle Yoāb ne Abīshai se kahā, “Agar Shām ke faujī mujh par ghālib āne lagen to mere pās ā kar merī madad karnā. Lekin agar ap Ammoniyon par qābū na pā sakeñ to main ā kar ap kī madad karūnga. ¹³ Hauslā rakheñ! Ham dilerī se apnī qaum aur apne K̄hudā ke shahron ke lie laṛeñ. Aur Rab wuh kuchh hone de jo us kī nazar meñ thīk hai.”

¹⁴ Yoāb ne apnī fauj ke sāth Shām ke faujiyon par hamlā kiyā to wuh us ke sāmne se bhāgne lage. ¹⁵ Yih dekh kar Ammonī bhī us ke bhāi Abīshai se farār ho kar shahr meñ dāk̄hil hue. Tab Yoāb Yarūshalam wāpas chalā gayā.

Shām ke k̄hilāf Jang

¹⁶ Jab Shām ke faujiyon ko shikast kī be'izzati kā ehsās huā to unhoñ ne Dariyā-e-Furāt ke pār Masopotāmiyā meñ ābād Arāmiyon ke pās qāsīd bheje tāki wuh bhī laṛne meñ madad karen. Hadadazar kā kamāṇḍar Sofak un par muqarrar

huā. ¹⁷ Jab Dāūd ko khabar milī to us ne Isrāīl ke tamām laṛne ke qābil ādmiyoṅ ko jamā kiyā aur Dariyā-e-Yardan ko pār karke un ke muqābil saf-ārā huā. Jab wuh yoṅ un se laṛne ke lie taiyār huā to Arāmī us kā muqābalā karne lage. ¹⁸ Lekin unheṅ dubārā shikast mān kar farār honā parā. Is dafā un ke 7,000 rathbānoṅ ke alāwā 40,000 piyādā sipāhī halāk hue. Dāūd ne fauj ke kamānḍar Sofak ko bhī mār ḍālā.

¹⁹ Jo Arāmī pahle Hadadazar ke tābe the unhoṅ ne ab hār mān kar Isrāīliyoṅ se sulah kar lī aur un ke tābe ho gae. Us waqt se Arāmiyoṅ ne Ammoniyōṅ kī madad karne kī phir jurrat na kī.

20

Rabbā Shahr par Fatah

¹ Bahār kā mausam ā gayā, wuh waqt jab bādshāh jang ke lie nikalte haiṅ. Tab Yoāb ne fauj le kar Ammoniyōṅ kā mulk tabāh kar diyā. Laṛte laṛte wuh Rabbā tak pahuṅch gayā aur us kā muhāsarā karne lagā. Lekin Dāūd khud Yarūshalam meṅ rahā. Phir Yoāb ne Rabbā ko bhī shikast de kar khāk meṅ milā diyā. ² Dāūd ne Hanūn Bādshāh kā tāj us ke sar se utār kar apne sar par rakh liyā. Sone ke is tāj kā wazn 34 kilogrām thā, aur us meṅ ek beshqīmat jauhar jaṛā huā thā. Dāūd ne shahr se bahut-sā lūṭā huā māl le kar ³ us ke bāshindoṅ ko ghulām banā liyā. Unheṅ patthar kātne kī āriyāṅ, lohe kī kudāleṅ aur kulhāriyāṅ dī gaṅn tāki wuh mazdūrī karenṅ. Yihī sulūk bāqī Ammonī shahroṅ ke bāshindoṅ ke sāth bhī kiyā

gayā. Jang ke ikhtitām par Dāūd pūrī fauj ke sāth Yarūshalam lauṭ āyā.

Filistiyon se Jang

⁴ Is ke bād Isrāīliyon ko Jazar ke qarīb Filistiyon se laṛnā paṛā. Wahān Sibbakī Hūsātī ne dewqāmat mard Rafā kī aulād meñ se ek admī ko mār ḍālā jis kā nām Saffī thā. Yon Filistiyon ko tābe kar liyā gayā. ⁵ Un se ek aur laṛāī ke daurān Ilhanān bin Yāīr ne Jātī Jālūt ke bhāī Lahmī ko maut ke ghāṭ utār diyā. Us kā nezā khaḍḍī ke shahtīr jaisā baṛā thā. ⁶ Ek aur dafā Jāt ke pās laṛāī huī. Filistiyon kā ek faujī jo Rafā kī nasl kā thā bahut lambā thā. Us ke hāthon aur pairon kī chhih chhih ungliyāñ yāñī mil kar 24 ungliyāñ thīñ. ⁷ Jab wuh Isrāīliyon kā mazāq uṛāne lagā to Dāūd ke bhāī Simā ke beṭe Yūnatan ne use mār ḍālā. ⁸ Jāt ke yih dewqāmat mard Rafā kī aulād the, aur wuh Dāūd aur us ke faujiyon ke hāthon halāk hue.

21

Dāūd kī Mardumshumārī

¹ Ek din Iblīs Isrāīl ke khilāf uṭh khaṛā huā aur Dāūd ko Isrāīl kī mardumshumārī karne par uksāyā. ² Dāūd ne Yoāb aur qaum ke buzurgoñ ko hukm diyā, “Dān se le kar Bair-sabā tak Isrāīl ke tamām qābilon meñ se guzarte hue jang karne ke qābil mardoñ ko gin leñ. Phir wāpas ā kar mujhe ittalā deñ tāki mālūm ho jāe ki un kī kul tādād kyā hai.”

³ Lekin Yoāb ne etarāz kiyā, “Ai bādshāh mere āqā, kāsh Rab apne faujiyon kī tādād sau gunā

baṛhā de. Kyoṅki yih to sab āp ke k̄hādīm haiṅ. Lekin mere āqā un kī mardumshumārī kyoṅ karnā chāhte haiṅ? Isrāīl āp ke sabab se kyoṅ qusūrwar̄ ṭhahre?”

⁴ Lekin bādshāh Yoāb ke etarāzāt ke bāwujūd apnī bāt par ḍaṭā rahā. Chunānche Yoāb darbār se rawānā huā aur pūre Isrāīl meṅ se guzar kar us kī mardumshumārī kī. Is ke bād wuh Yarūshalām wāpas ā gayā. ⁵ Wahān us ne Dāūd ko mardumshumārī kī pūrī riport̄ pesh kī. Isrāīl meṅ 11,00,000 talwār chalāne ke qābil afrād the jabki Yahūdāh ke 4,70,000 mard the. ⁶ Hālānki Yoāb ne Lāwī aur Binyamīn ke qābilōṅ ko mardumshumārī meṅ shāmil nahīn kiyā thā, kyoṅki use yih kām karne se ghin ātī thī.

⁷ Allāh ko Dāūd kī yih harkat burī lagī, is lie us ne Isrāīl ko sazā dī. ⁸ Tab Dāūd ne Allāh se duā kī, “Mujh se sangīn gunāh sarzad huā hai. Ab apne k̄hādīm kā qusūr muāf kar. Mujh se baṛī hamāqat huī hai.” ⁹ Tab Rab Dāūd ke ḡhaibbīn Jād Nabī se hamkalām huā, ¹⁰ “Dāūd ke pās jā kar use batā denā, ‘Rab tujhe tīn sazāeṅ pesh kartā hai. In meṅ se ek chun le.’ ”

¹¹ Jād Dāūd ke pās gayā aur use Rab kā paighām sunā diyā. Us ne sawāl kiyā, “Āp kis sazā ko tarjīh dete haiṅ? ¹² Sāt sāl ke daurān kāl? Yā yih kī āp ke dushman tīn māh tak āp ko talwār se mār mār kar āp kā tāqqub karte raheṅ? Yā yih kī Rab kī talwār Isrāīl meṅ se guzare? Is sūrat meṅ Rab kā farishtā mulk meṅ wabā phailā kar pūre Isrāīl kā satyānās kar degā.”

¹³ Dāūd ne jawāb diyā, “Hāy maiṅ kyā kahūṅ? Maiṅ bahut pareshān hūṅ. Lekin ādmiyoṅ ke

hāthoñ meñ paṛ jāne kī nisbat behtar hai ki ham Rab hī ke hāthoñ meñ paṛ jāeñ, kyoñki us kā rahm nihāyat azīm hai.”

¹⁴ Tab Rab ne Isrāīl meñ wabā phailne dī. Mulk meñ 70,000 afrād halāk hue. ¹⁵ Allāh ne apne farishte ko Yarūshalam ko tabāh karne ke lie bhī bhejā. Lekin farishtā abhī is ke lie taiyār ho rahā thā ki Rab ne logoñ kī musibat ko dekh kar tars khāyā aur tabāh karne wāle farishte ko hukm diyā, “Bas kar! Ab bāz ā.” Us waqt Rab kā farishtā wahān kharā thā jahān urnān yānī Araunāh Yabūsī apnā anāj gāhtā thā. ¹⁶ Dāūd ne apnī nigāh uṭhā kar Rab ke farishte ko āsmān-o-zamīn ke darmiyān kharē dekhā. Apnī talwār miyān se khīnch kar us ne use Yarūshalam kī taraf baṛhāyā thā ki Dāūd buzurgoñ samet muñh ke bal gir gayā. Sab ṭaṭ kā libās oṛhe hue the. ¹⁷ Dāūd ne Allāh se iltamās kī, “Main hī ne hukm diyā ki laṛne ke qābil mardoñ ko ginā jāe. Main hī ne gunāh kiyā hai, yih merā hī qusūr hai. In bheṛoñ se kyā ḡhaltī huī hai? Ai Rab mere Ḳhudā, barāh-e-karm in ko chhoṛ kar mujhe aur mere ḡhāndān ko sazā de. Apnī qaum se wabā dūr kar!”

¹⁸ Phir Rab ke farishte ne Jād kī mārifat Dāūd ko paīghām bhejā, “Araunāh Yabūsī kī gāhne kī jagah ke pās jā kar us par Rab kī qurbāngāh banā le.”

¹⁹ Chunāñche Dāūd chaṛh kar gāhne kī jagah ke pās āyā jis tarah Rab ne Jād kī mārifat farmāyā thā. ²⁰ Us waqt Araunāh apne chār beṛoñ ke sāth gandum gāh rahā thā. Jab us ne pīchhe dekhā to farishtā nazar āyā. Araunāh

ke beṭe bhāg kar chhup gae. ²¹ Itne meñ Dāūd ā pahuñchā. Use dekhte hī Araunāh gāhne kī jagah ko chhoṛ kar us se milne gayā aur us ke sāmne aundhe muñh jhuk gayā. ²² Dāūd ne us se kahā, “Mujhe apnī gāhne kī jagah de deñ tāki maiñ yahāñ Rab ke lie qurbāngāh tāmīr karūñ. Kyonki yih karne se wabā ruk jāegī. Mujhe is kī pūrī qīmat batāeñ.”

²³ Araunāh ne Dāūd se kahā, “Mere āqā aur bādshāh, ise le kar wuh kuchh karen jo āp ko achchhā lage. Dekheñ, maiñ āp ko apne bailoñ ko bhasm hone wālī qurbāniyoñ ke lie de detā hūñ. Anāj ko gāhne kā sāmān qurbāngāh par rakh kar jalā deñ. Merā anāj ghallā kī nazar ke lie hāzir hai. Maiñ khushī se āp ko yih sab kuchh de detā hūñ.” ²⁴ Lekin Dāūd Bādshāh ne inkār kiyā, “Nahīñ, maiñ zarūr har chīz kī pūrī qīmat adā karūñga. Jo āp kī hai use maiñ le kar Rab ko pesh nahīñ karūñga, na maiñ aisī koī bhasm hone wālī qurbānī chaṛhāūngā jo mujhe muft meñ mil jāe.”

²⁵ Chunāñche Dāūd ne Araunāh ko us jagah ke lie sone ke 600 sikke de die. ²⁶ Us ne wahāñ Rab kī tāzīm meñ qurbāngāh tāmīr karke us par bhasm hone wālī aur salāmatī kī qurbāniyāñ chaṛhāīñ. Jab us ne Rab se iltamās kī to Rab ne us kī sunī aur jawāb meñ āsmān se bhasm hone wālī qurbānī par āg bhej dī. ²⁷ Phir Rab ne maut ke farishte ko hukm diyā, aur us ne apnī talwār ko dubārā miyān meñ ḍāl diyā.

²⁸ Yoñ Dāūd ne jāñ liyā ki Rab ne Araunāh Yabūsī kī gahne kī jagah par merī sunī jab maiñ ne yahāñ qurbāniyāñ chaṛhāīñ. ²⁹ Us waqt Rab

kā wuh muqaddas ḵhaimā jo Mūsā ne registān meñ banwāyā thā Jibaūn kī pahārī par thā. Qurbāniyoñ ko jalāne kī qurbāngāh bhī wahīn thī. ³⁰ Lekin ab Dāūd meñ wahāñ jā kar Rab ke huzūr us kī marzī dariyāft karne kī jurrat na rahī, kyonki Rab ke farishte kī talwār ko dekh kar us par itnī shadīd dahshat tārī huī ki wuh jā hī nahīn saktā thā.

22

¹ Is lie Dāūd ne faislā kiyā, “Rab hamāre Ḵhudā kā ghar gāhne kī is jagah par hogā, aur yahāñ wuh qurbāngāh bhī hogī jis par Isrāīl ke lie bhasm hone wālī qurbānī jalāi jāti hai.”

Dāūd Rab kā Ghar Banāne kī Taiyāriyāñ Kartā Hai

² Chunāñche us ne Isrāīl meñ rahne wāle pardesiyoñ ko bulā kar unheñ Allāh ke ghar ke lie darkār tarāshe hue patthar taiyār karne kī zimmedārī dī. ³ Is ke alāwā Dāūd ne darwāzoñ ke kiwāroñ kī kīloñ aur kaṛoñ ke lie lohe ke baṛe dher lagāe. Sāth sāth itnā pītal ikatṭhā kiyā gayā ki āḵhirkār use tolā na jā sakā. ⁴ Isī tarah deodār kī bahut zyādā lakaṛī Yarūshalam lāi gai. Saidā aur Sūr ke bāshindoñ ne use Dāūd tak pahuñchāyā. ⁵ Yih sāmān jamā karne ke pīchhe Dāūd kā yih ḵhayāl thā, “Merā beṭā Sulemān jawān hai, aur us kā abhī itnā tajrabā nahīn hai, hālāñki jo ghar Rab ke lie banwānā hai use itnā baṛā aur shāndār hone kī zarūrat hai ki tamām duniyā hakkā-bakkā rah kar us kī tārif kare. Is lie main ḵhud jahān tak ho sake use banwāne kī

taiyāriyān karūṅga.” Yihī wajah thī ki Dāūd ne apnī maut se pahle itnā sāmān jamā karāyā.

Dāūd Sulemān ko Rab kā Ghar Banwāne kī Zimmedārī Detā Hai

⁶ Phir Dāūd ne apne beṭe Sulemān ko bulā kar use Rab Isrāīl ke Ḳhudā ke lie sukūnatgāh banwāne kī zimmedārī de kar ⁷ kahā, “Mere beṭe, maiñ Ḳhud Rab apne Ḳhudā ke nām ke lie ghar banānā chāhtā thā. ⁸ Lekin mujhe ijāzat nahīn milī, kyonki Rab mujh se hamkalām huā, ‘Tū ne shadīd qism kī jangeñ laṛ kar beshumār logoñ ko mār diyā hai. Nahīn, tū mere nām ke lie ghar tāmīr nahīn karegā, kyonki mere deḳhte deḳhte tū bahut Ḳhūnrezī kā sabab banā hai. ⁹ Lekin tere ek beṭā paidā hogā jo amn-pasand hogā. Use maiñ amn-o-amān muhaiyā karūṅga, use chāroñ taraf ke dushmanoñ se laṛnā nahīn paṛegā. Us kā nām Sulemān hogā, aur us kī hukūmat ke daurān maiñ Isrāīl ko amn-o-amān atā karūṅga. ¹⁰ Wuhī mere nām ke lie ghar banāegā. Wuh merā beṭā hogā aur maiñ us kā bāp hūṅgā. Aur maiñ Isrāīl par us kī bādshāhī kā taḳht hameshā tak qāym rakhūṅgā.’ ”

¹¹ Dāūd ne bāt jāri rakh kar kahā, “Mere beṭe, Rab āp ke sāth ho tāki āp ko kāmyābī hāsil ho aur āp Rab apne Ḳhudā kā ghar us ke wāde ke mutābiq tāmīr kar sakeñ. ¹² Āp ko Isrāīl par muqarrar karte waqt Rab āp ko hikmat aur samajh atā kare tāki āp Rab apne Ḳhudā kī shariāt par amal kar sakeñ. ¹³ Agar āp ehtiyāt se un hidāyāt aur ahkām par amal karen jo Rab ne Mūsā kī mārifat Isrāīl ko de die to āp ko zarūr kāmyābī hāsil hogī. Mazbūt aur diler hoñ.

Dareñ mat aur himmat na hāreñ. ¹⁴ Dekheñ, main ne baṛī jidd-o-jahd ke sāth Rab ke ghar ke lie sone ke 34,00,000 kilogrām aur chāñdī ke 3,40,00,000 kilogrām taiyār kar rakhe haiñ. Is ke alāwā main ne itnā pītal aur lohā ikaṭṭhā kiyā ki use tolā nahīñ jā saktā, nīz lakaṛī aur patthar kā dher lagāyā, agarche āp aur bhī jamā kareñge. ¹⁵ Āp kī madad karne wāle kāriḡar bahut haiñ. Un meñ patthar ko tarāshne wāle, rāj, baṛhaī aur aise kāriḡar shāmil haiñ jo mahārat se har qism kī chīz banā sakte haiñ, ¹⁶ khāh wuh sone, chāñdī, pītal yā lohe kī kyon na ho. Beshumār aise log taiyār khare haiñ. Ab kām shurū kareñ, aur Rab āp ke sāth ho!”

¹⁷ Phir Dāūd ne Isrāīl ke tamām rāhnumāoñ ko apne beṭe Sulemān kī madad karne kā hukm diyā. ¹⁸ Us ne un se kahā, “Rab āp kā Ḳhudā āp ke sāth hai. Us ne āp ko paṛosī qaumoñ se mahfūz rakh kar amn-o-amān atā kiyā hai. Mulk ke bāshindoñ ko us ne mere hawāle kar diyā, aur ab yih mulk Rab aur us kī qaum ke tābe ho gayā hai. ¹⁹ Ab dil-o-jān se Rab apne Ḳhudā ke tālib raheñ. Rab apne Ḳhudā ke maqdis kī tamīr shurū kareñ tāki āp jaldī se ahd kā sandūq aur muqaddas khaima ke sāmān ko us ghar meñ lā sakeñ jo Rab ke nām kī tāzīm meñ tamīr hogā.”

23

¹ Jab Dāūd umrrasīdā thā to us ne apne beṭe Sulemān ko Isrāīl kā bādshāh banā diyā.

Ḳhidmat ke lie Lāwiyōñ ke Guroh

² Dāūd ne Isrāīl ke tamām rāhnumāoñ ko imāmoñ aur Lāwiyōñ samet apne pās bulā liyā.

³ Tamām un Lāwiyōñ ko ginā gayā jin kī umr tīs sāl yā is se zāyd thī. Un kī kul tādād 38,000 thī. ⁴ Inheñ Dāūd ne muḡhtalif zimmedāriyāñ sauñpiñ. 24,000 afrād Rab ke ghar kī tāmīr ke nigārān, 6,000 afsar aur qāzī, ⁵ 4,000 darbān aur 4,000 aise mausiḡār ban gae jinheñ Dāūd ke banwāe hue sāzoñ ko bajā kar Rab kī hamd-osānā karnī thī.

⁶ Dāūd ne Lāwiyōñ ko Lāwī ke tīn beṭoñ Jairson, Qihāt aur Mirārī ke mutābiq tīn gurohoñ meñ taqsīm kiyā.

⁷ Jairson ke do beṭe Lādān aur Simāī the. ⁸ Lādān ke tīn beṭe Yihiyel, Zaitām aur Yoel the. ⁹ Simāī ke tīn beṭe Salūmīt, Haziyel aur Hārān the. Yih Lādān ke gharānoñ ke sarbarāh the. ¹⁰⁻¹¹ Simāī ke chār beṭe baṛe se le kar chhoṭe tak Yahat, Zizā, Yaūs aur Bariyā the. Chūñki Yaūs aur Bariyā ke kam beṭe the is lie un kī aulād mil kar ḡhidmat ke lihāz se ek hī ḡhāndān aur guroh kī haisiyat rakhtī thī.

¹² Qihāt ke chār beṭe Amrām, Izhār, Habrūn aur Uzziyel the. ¹³ Amrām ke do beṭe Hārūn aur Mūsā the. Hārūn aur us kī aulād ko alag kiyā gayā tāki wuh hameshā tak muḡaddastarīn chīzoñ ko maḡhsūs-o-muḡaddas rakheñ, Rab ke huzūr qurbāniyāñ pesh kareñ, us kī ḡhidmat kareñ aur us ke nām se logoñ ko barkat deñ. ¹⁴ Mard-e-ḡhudā Mūsā ke beṭoñ ko bāqī Lāwiyōñ meñ shumār kiyā jātā thā. ¹⁵ Mūsā ke do beṭe Jairsom aur Iliyazar the. ¹⁶ Jairsom ke pahlauṭhe kā nām Sabuel thā. ¹⁷ Iliyazar kā sirf ek beṭā Rahabiyāh thā. Lekin Rahabiyāh kī beshumār aulād thī. ¹⁸ Izhār ke pahlauṭhe kā nām Salūmīt

thā. ¹⁹ Habrūn ke chār beṭe bare se le kar chhoṭe tak Yariyāh, Amariyāh, Yahziyel aur Yaqamiyām the. ²⁰ Uzziyel kā pahlauṭhā Mīkāh thā. Dūsre kā nām Yissiyāh thā.

²¹ Mirārī ke do beṭe Mahlī aur Mūshī the. Mahlī ke do beṭe Iliyazar aur Qīs the. ²² Jab Iliyazar faut huā to us kī sirf beṭiyān thīn. In beṭiyon kī shādī Qīs ke beṭon yānī chachāzād bhāiyon se huī. ²³ Mūshī ke tīn beṭe Mahlī, Idar aur Yarīmot the.

²⁴ Ġharz yih Lāwī ke qābīle ke ḳhāndān aur sarparast the. Har ek ko ḳhāndānī rajistar meñ darj kiyā gayā thā. In meñ se jo Rab ke ghar meñ ḳhidmat karte the har ek kī umr kam az kam 20 sāl thī.

²⁵⁻²⁷ Kyonki Dāūd ne marne se pahle pahle hukm diyā thā ki jitne Lāwiyon kī umr kam az kam 20 sāl hai, wuh ḳhidmat ke lie rajistar meñ darj kie jāen. Is nāte se us ne kahā thā,

“Rab Isrāīl ke Ḳhudā ne apnī qaum ko amn-o-amān atā kiyā hai, aur ab wuh hameshā ke lie Yarūshalam meñ sukūnat karegā. Ab se Lāwiyon ko mulāqāt kā ḳhaimā aur us kā sāmān uṭhā kar jagah bajagah le jāne kī zarūrat nahīn rahī. ²⁸ Ab se wuh imāmon kī madad karen jab yih Rab ke ghar meñ ḳhidmat karte haiñ. Wuh sahnon aur chhoṭe kamron ko sañbhālen aur dhyān den ki Rab ke ghar ke lie maḳhsūs-o-muqaddas kī gaī chīzen pāk-sāf raheñ. Unheñ Allāh ke ghar meñ kāi aur zimmedāriyān bhī sauñpī jāen. ²⁹ Zail kī chīzen sañbhālnā sirf unhīn kī zimmedāri hai: maḳhsūs-o-muqaddas kī gaī roṭiyān, ḡhallā

kī nazarōñ ke lie mustāmal maidā, beḳhamīrī roṭiyāñ pakāne aur gūñdhne kā intazām. Lāzim hai ki wuhī tamām lawāzimāt ko achchhī tarah toleñ aur nāpeñ. ³⁰ Har subah aur shām ko un ke gulūkār Rab kī hamd-o-sanā karen. ³¹ Jab bhī Rab ko bhasm hone wālī qurbāniyāñ pesh kī jāeñ to Lāwī madad karen, ḳhāh Sabat ko, ḳhāh Nae Chānd kī Īd yā kisī aur Īd ke mauḳe par ho. Lāzim hai ki wuh rozānā muḳarrarā tādād ke mutābiq ḳhidmat ke lie hāzir ho jāeñ.”

³² Is tarah Lāwī pahle mulāqāt ke ḳhaime meñ aur bād meñ Rab ke ghar meñ apnī ḳhidmat saranjām dete rahe. Wuh Rab ke ghar kī ḳhidmat meñ apne qabāyli bhāiyōñ yānī imāmoñ kī madad karte the.

24

Ḳhidmat ke lie Imāmoñ ke Guroh

¹ Hārūn kī aulād ko bhī muḳhtalif gurohoñ meñ taqsīm kiyā gayā. Hārūn ke chār beṭe Nadab, Abihū, Iliyazar aur Itamar the. ² Nadab aur Abihū apne bāp se pahle mar gae. Aur un ke beṭe nahīn the. Iliyazar aur Itamar imām ban gae. ³ Dāūd ne imāmoñ ko ḳhidmat ke muḳhtalif gurohoñ meñ taqsīm kiyā. Sadoq aur Aḳhīmalik ne is meñ Dāūd kī madad kī. (Sadoq Iliyazar kī aulād meñ se aur Aḳhīmalik Itamar kī aulād meñ se thā.) ⁴ Iliyazar kī aulād ko 16 gurohoñ meñ aur Itamar kī aulād ko 8 gurohoñ meñ taqsīm kiyā gayā, kyōñki Iliyazar kī aulād ke itne hī zyādā ḳhāndānī sarparast the. ⁵ Tamām zimmedāriyāñ qurā dāl kar in muḳhtalif gurohoñ meñ taqsīm kī gain, kyōñki

Iliyazar aur Itamar donoñ ḳhāndānoñ ke bahut sāre aise afsar the jo pahle se maqdis meñ Rab kī ḳhidmat karte the.

⁶ Yih zimmedāriyāñ taq̄sīm karne ke lie Iliyazar aur Itamar kī aulād bārī bārī qurā ḳālte rahe. Qurā ḳālte waqt bādshāh, Isrāīl ke buzug, Sadoq Imām, Aḳhīmalik bin Abiyātar aur imāmoñ aur Lāwiyon ke ḳhāndānī sarparast hāzir the. Mīrmunshī Samāyāh bin Nataniyel ne jo ḳhud Lāwī thā ḳhidmat ke in gurohoñ kī fahrist zail kī tartīb se likh lī jis tarah wuh qurā ḳālne se muqarrar kie gae.

⁷ 1. Yahūyarīb,

2. Yadāyāh,

⁸ 3. Hārim,

4. Saūrīm,

⁹ 5. Malkiyāh,

6. Miyāmīn,

¹⁰ 7. Haqqūz,

8. Abiyāh,

¹¹ 9. Yashua,

10. Sakaniyāh,

¹² 11. Iliyāsib,

12. Yaqīm,

¹³ 13. Ḳhuffāh,

14. Yasbiyāb,

¹⁴ 15. Biljā,

16. Immer,

¹⁵ 17. Ḳhazīr,

18. Fizzīz,

¹⁶ 19. Fatahiyāh,

20. Yahizqel,

¹⁷ 21. Yakīn,

22. Jamūl,
¹⁸ 23. Dilāyāh,
 24. Māziyāh.

¹⁹ Imāmoñ ko isi tartīb ke mutābiq Rab ke ghar meñ ā kar apnī k̄hidmat saranjām denī thī, un hidāyāt ke mutābiq jo Rab Isrāīl ke K̄hudā ne unheñ un ke bāp Hārūn kī mārifat dī thiñ.

K̄hidmat ke lie Lāwiyoñ ke Mazīd Guroh

²⁰ Zail ke Lāwiyoñ ke mazīd k̄hāndānī sarparast haiñ:

Amrām kī aulād meñ se Sūbāel,
 Sūbāel kī aulād meñ se Yahadiyāh

²¹ Rahabiyāh kī aulād meñ se Yissiyāh sarparast thā,

²² Izhār kī aulād meñ se Salūmīt,
 Salūmīt kī aulād meñ se Yahat,

²³ Habrūn kī aulād meñ se bare se le kar chhoṭe tak Yariyāh, Amariyāh, Yahziyel aur Yaqamiyām,

²⁴ Uzziyel kī aulād meñ se Mikāh,
 Mikāh kī aulād meñ se Samīr,

²⁵ Mikāh kā bhāi Yissiyāh,
 Yissiyāh kī aulād meñ se Zakariyāh,

²⁶ Mirārī kī aulād meñ se Mahlī aur Mūshī,
 us ke beṭe Yāziyāh kī aulād,

²⁷ Mirārī ke beṭe Yāziyāh kī aulād meñ se Sūham, Zakkūr aur Ibrī,

²⁸⁻²⁹ Mahlī kī aulād meñ se Iliyazar aur Qīs. Iliyazar beaulād thā jabki Qīs ke hān Yarahmiyel paidā huā.

³⁰ Mūshī kī aulād meñ se Mahlī, Idar aur Yarīmot bhī Lāwiyoñ ke in mazīd k̄hāndānī sarparastoñ meñ shāmil the.

³¹ Imāmoñ kī tarah un kī zimmedāriyān bhī qurā-andāzī se muqarrar kī gain. Is silsile mein sab se chhote bhāi ke khāndān ke sāth aur sab se bare bhāi ke khāndān ke sāth sulūk barābar thā. Is kār-rawāi ke lie bhī Dāūd Bādshāh, Sadoq, Akhmalik aur imāmoñ aur Lāwiyon ke khāndānī sarparast hāzir the.

25

Rab ke Ghar mein Mausiqāron ke Guroh

¹ Dāūd ne fauj ke ālā afsaron ke sāth Āsaf, Haimān aur Yadūtūn kī aulād ko ek khās khidmat ke lie alag kar diyā. Unheñ nabuwwat kī rūh mein sarod, sitār aur jhānjh bajānā thā. Zail ke ādmiyon ko muqarrar kiyā gayā:

² Āsaf ke khāndān se Āsaf ke beṭe Zakkūr, Yūsuf, Nataniyāh aur Asarelāh. Un kā bāp guroh kā rāhnumā thā, aur wuh bādshāh kī hidāyāt ke mutābiq nabuwwat kī rūh mein sāz bajātā thā.

³ Yadūtūn ke khāndān se Yadūtūn ke beṭe Jidaliyāh, Zari, Yasāyāh, Simai, Hasbiyāh, aur Mattitiyāh. Un kā bāp guroh kā rāhnumā thā, aur wuh nabuwwat kī rūh mein Rab kī hamd-osānā karte hue sitār bajātā thā.

⁴ Haimān ke khāndān se Haimān ke beṭe Buqqiyāh, Mattaniyāh, Uzziyel, Sabuel, Yarimot, Hananiyāh, Hanānī, Iliyātā, Jiddāltī, Rūmamtī-azar, Yasbiqāshā, Mallūtī, Hautir aur Mahāziyot. ⁵ In sab kā bāp Haimān Dāūd Bādshāh kā ghāibbīn thā. Allāh ne Haimān se wādā kiyā thā ki main terī tāqat barhā dūngā, is lie us ne use 14 beṭe aur tīn beṭiyān atā kī thīn.

⁶ Yih sab apne apne bāp yānī Āsaf, Yadūtūn aur Haimān kī rāhnumāi meñ sāz bajāte the. Jab kabhī Rab ke ghar meñ gīt gāe jāte the to yih mausiḡār sāth sāth jhānjh, sitār aur sarod bajāte the. Wuh apnī k̄hidmat bādshāh kī hidāyāt ke mutābiq saranjām dete the. ⁷ Apne bhāiyōñ samet jo Rab kī tāzīm meñ gīt gāte the un kī kul tādād 288 thī. Sab ke sab māhir the. ⁸ Un kī muḡhtalif zimmedāriyāñ bhī qurā ke zariye muḡarrar kī gain. Is meñ sab ke sāth sulūk ek jaisā thā, k̄hāh jawān the yā būrhe, k̄hāh ustād the yā shāgird.

⁹ Qurā dāl kar 24 gurohoñ ko muḡarrar kiyā gayā. Har guroh ke bārah bārah ādmī the. Yoñ zail ke ādmiyoñ ke gurohoñ ne tashkīl pāi:

1. Āsaf ke k̄hāndān kā Yūsuf,

2. Jidaliyāh,

¹⁰ 3. Zakkūr,

¹¹ 4. Zarī,

¹² 5. Nataniyāh,

¹³ 6. Buqqiyāh,

¹⁴ 7. Yasarelāh,

¹⁵ 8. Yasāyāh,

¹⁶ 9. Mattaniyāh,

¹⁷ 10. Simāi,

¹⁸ 11. Azarel,

¹⁹ 12. Hasbiyāh,

²⁰ 13. Sūbāel,

²¹ 14. Mattitiyāh,

²² 15. Yarīmot,

²³ 16. Hananiyāh,

²⁴ 17. Yasbiqāshā,

²⁵ 18. Hanānī,

- 26 19. Mallūtī,
 27 20. Iliyātā,
 28 21. Hautīr,
 29 22. Jiddāltī,
 30 23. Mahāziyot,
 31 24. Rūmamti-azar.

Har guroh meñ rāhnumā ke beṭe aur kuchh rishtedār shāmil the.

26

Rab ke Ghar ke Darbān

¹ Rab ke ghar ke sahan ke darwāzon par pahrādārī karne ke guroh bhī muqarrar kie gae. Un meñ zail ke ādmī shāmil the:

Qorah ke khāndān kā fard Masalamiyāh bin Qore jo Āsaf kī aulād meñ se thā. ² Masalamiyāh ke sāt beṭe bare se le kar chhoṭe tak Zakariyāh, Yadiyael, Zabadiyāh, Yatniyel, ³ Ailām, Yūhanān aur Ilīhuainī the.

⁴⁻⁵ Obed-adom bhī darbān thā. Allāh ne use barkat de kar āṭh beṭe diē the. Bare se le kar chhoṭe tak un ke nām Samāyāh, Yahūzabad, Yuākḥ, Sakār, Nataniyel, Ammiyel, Ishkār aur Fa'ūllatī the. ⁶ Samāyāh bin Obed-adom ke beṭe khāndānī sarbarāh the, kyoṅki wuh kāfī asar-o-rasūkh rakhte the. ⁷ Un ke nām utnī, rafāel, Obed aur Ilzabad the. Samāyāh ke rishtedār Ilīhū aur Samakiyāh bhī guroh meñ shāmil the, kyoṅki wuh bhī khās haisiyat rakhte the. ⁸ Obed-adom se nikle yih tamām ādmī lāyq the. Wuh apne beṭon aur rishtedāron samet kul 62 afrād the aur sab mahārat se apnī khidmat saranjām dete the.

⁹ Masalamiyāh ke beṭe aur rishtedār kul 18 ādmī the. Sab lāyq the.

¹⁰ Mirārī ke ḵhāndān kā fard Hūsā ke chār beṭe Simrī, Ḷhilqiyāh, Tabaliyāh aur Zakariyāh the. Hūsā ne Simrī ko ḵhidmat ke guroh kā sarbarāh banā diyā thā agarche wuh pahlauṭhā nahīn thā. ¹¹ Dūsre beṭe baṛe se le kar chhoṭe tak Ḷhilqiyāh, Tabaliyāh aur Zakariyāh the. Hūsā ke kul 13 beṭe aur rishtedār the.

¹² Darbānoṅ ke in gurohoṅ meṅ ḵhāndānī sarparast aur tamām ādmī shāmīl the. Bāqī Lāwiyōṅ kī tarah yih bhī Rab ke ghar meṅ apnī ḵhidmat saranjām dete the. ¹³ Qurā-andāzī se muqarrar kiyā gayā ki kaun-sā guroh sahan ke kis darwāze kī pahrādārī kare. Is silsile meṅ baṛe aur chhoṭe ḵhāndānoṅ meṅ imtiyāz na kiyā gayā. ¹⁴ Yoṅ jab qurā ḍālā gayā to Masalamiyāh ke ḵhāndān kā nām Mashriqī Darwāze kī pahrādārī karne ke lie niklā. Zakariyāh bin Masalamiyāh ke ḵhāndān kā nām Shimālī Darwāze kī pahrādārī karne ke lie niklā. Zakariyāh apne dānā mashwāroṅ ke lie mashhūr thā. ¹⁵ Jab qurā Junūbī Darwāze kī pahrādārī ke lie ḍālā gayā to Obed-adom kā nām niklā. Us ke beṭoṅ ko godām kī pahrādārī karne kī zimmedārī dī gai. ¹⁶ Jab Maḡhribī Darwāze aur Salakat Darwāze ke lie qurā ḍālā gayā to Suffīm aur Hūsā ke nām nikle. Salakat Darwāzā chaṛhñī wāle rāste par hai.

Pahrādārī kī ḵhidmat yoṅ bānṭī gai:

¹⁷ Rozānā Mashriqī Darwāze par chhih Lāwī pahrā dete the, Shimālī aur Junūbī Darwāzoṅ par chār chār afrād aur godām par do. ¹⁸ Rab

ke ghar ke sahan ke Maḡhribī Darwāze par chhih Lāwī pahrā dete the, chār rāste par aur do sahan meñ.

¹⁹ Yih sab darbānoñ ke guroh the. Sab Qorah aur Mirārī ke ḡhāndānoñ kī aulād the.

Ḳhidmat ke lie Lāwiyōñ ke Mazīd Guroh

²⁰ Dūsre kuchh Lāwī Allāh ke ghar ke ḡhazānoñ aur Rab ke lie maḡhsūs kī gaī chīzeñ sañbhālte the.

²¹⁻²² Do bhāī Zaitām aur Yoel Rab ke ghar ke ḡhazānoñ kī pahrādārī karte the. Wuh Yihiyel ke ḡhāndān ke sarparast the aur yoñ Lādān Jairsonī kī aulād the. ²³ Amrām, Izhār, Habrūn aur Uzziyel ke ḡhāndānoñ kī yih zimmedāriyāñ thīñ:

²⁴ Sabuel bin Jairsom bin Mūsā ḡhazānoñ kā nigarān thā. ²⁵ Jairsom ke bhāī Iliyazar kā beṭā Rahabiyāh thā. Rahabiyāh kā beṭā Yasāyāh, Yasāyāh kā beṭā Yūrām, Yūrām kā beṭā Zikrī aur Zikrī kā beṭā Salūmīt thā. ²⁶ Salūmīt apne bhāiyōñ ke sāth un muḡaddas chīzoñ ko sañbhāltā thā jo Dāūd Bādshāh, ḡhāndānī sarparastoñ, hazār hazār aur sau sau faujiyōñ par muḡarrar afsaroñ aur dūsre ālā afsaroñ ne Rab ke lie maḡhsūs kī thīñ. ²⁷ Yih chīzeñ jangoñ meñ lūṭe hue māl meñ se le kar Rab ke ghar ko mazbūt karne ke lie maḡhsūs kī gaī thīñ. ²⁸ In meñ wuh sāmān bhī shāmīl thā jo Samuel Ḡhaibbīn, Sāul bin Qīs, Abinair bin Nair aur Yoāb bin Zarūyāh ne maḡdis ke lie maḡhsūs kiyā thā. Salūmīt aur us ke bhāī in tamām chīzoñ ko sañbhālte the.

²⁹ Izhār ke ḳhāndān ke afrād yānī kananiyāh aur us ke beṭoñ ko Rab ke ghar se bāhar kī zimmedāriyān dī gaīn. Unheñ nigarānoñ aur qāziyoñ kī haisiyat se Isrāil par muḳarrar kiyā gayā. ³⁰ Habrūn ke ḳhāndān ke afrād yānī Hasbiyāh aur us ke bhāiyōñ ko Dariyā-e-Yārdan ke maḡhrib ke ilāqe ko sañbhālne kī zimmedārī dī gaī. Wahān wuh Rab ke ghar se mutālliḳ kāmōñ ke alāwā bādshāh kī ḳhidmat bhī saranjām dete the. In lāyḳ ādmiyoñ kī kul tādād 1,700 thī.

³¹ Dāūd Bādshāh kī hukūmat ke 40weñ sāl meñ nasabnāme kī tahqīq kī gaī tāki Habrūn ke ḳhāndān ke bāre meñ mālūmāt hāsīl ho jāeñ. Patā chalā ki us ke kā lāyḳ rukn Jiliyād ke ilāqe ke shahr Yāzer meñ ābād haiñ. Yariyāh un kā sarparast thā. ³² Dāūd Bādshāh ne use Rūbin, Jad aur Manassī ke mashriqī ilāqe ko sañbhālne kī zimmedārī dī. Yariyāh kī is ḳhidmat meñ us ke ḳhāndān ke mazīd 2,700 afrād bhī shāmil the. Sab lāyḳ aur apne apne ḳhāndānoñ ke sarparast the. Us ilāqe meñ wuh Rab ke ghar se mutālliḳ kāmōñ ke alāwā bādshāh kī ḳhidmat bhī saranjām dete the.

27

Fauj ke Guroh

¹ Darj-e-zail un ḳhāndānī sarparastoñ, hazār hazār aur sau sau faujiyoñ par muḳarrar afsaroñ aur sarkārī afsaroñ kī fahrist hai jo bādshāh ke mulāzim the.

Fauj 12 gurohoñ par mushtamil thī, aur har guroh ke 24,000 afrād the. Har guroh kī ḍyūṭī sāl

meñ ek māh ke lie lagtī thī. ² Jo afsar in gurohon par muqarrar the wuh yih the:

Pahlā māh: Yasūbiyām bin Zabdiyel. ³ Wuh Fāras ke khāndān kā thā aur us guroh par muqarrar thā jis kī dyūṭī pahle mahīne meñ hotī thī.

⁴ Dūsrā māh: Dodī Akhūhī. Us ke guroh ke ālā afsar kā nām Miqlot thā.

⁵ Tīsrā māh: Yahoyadā Imām kā beṭā Bināyāh. ⁶ Yih Dāūd ke behtarīn daste banām 'Tīs' par muqarrar thā aur khud zabardast faujī thā. Us ke guroh kā ālā afsar us kā beṭā ammīzabad thā.

⁷ Chauthā māh: Yoāb kā bhāī Asāhel. Us kī maut ke bād Asāhel kā beṭā Zabadiyāh us kī jagah muqarrar huā.

⁸ Pānchwān māh: Samhūt Izrākhī.

⁹ Chhaṭā māh: Īrā bin Aqqīs Taqūī.

¹⁰ Sātwān māh: K̄halis Falūnī Ifrāīmī.

¹¹ Āthwān māh: Zārah ke khāndān kā Sibbakī Hūsātī.

¹² Nawān māh: Binyamīn ke qabile kā Abiyazar Anatotī.

¹³ Daswān māh: Zārah ke khāndān kā Mahrī Natūfātī.

¹⁴ Gyārhwān māh: Ifrāīm ke qabile kā Bināyāh Fir'ātonī.

¹⁵ Bārhwān māh: Ghutniyel ke khāndān kā K̄haldī Natūfātī.

Qabīlōñ ke Sarparast

¹⁶ Zail ke ādmī Isrāīlī qabīlōñ ke sarparast the: Rūbin kā qabīlā: Iliyazar bin Zikrī.

Shamāūn kā qabīlā: Safatiyāh bin Mākā.

17 Lāwī kā qabilā: Hasbiyāh bin Qamuel.
Hārūn ke ḵhāndān kā sarparast Sadoq thā.

18 Yahūdāh kā qabilā: Dāūd kā bhāi Ilhū.
Ishkār kā qabilā: Umrī bin Mikāel.

19 Zabūlūn kā qabilā: Ismāyāh bin Abadiyāh.
Naftālī kā qabilā: Yarimot bin Azriyel.

20 Ifrāim kā qabilā: Hosea bin Azaziyāh.

Maḡhribī Manassī kā qabilā: Yoel bin Fidāyāh.

21 Mashriqī Manassī kā qabilā jo Jiliyād meñ
thā: Yiddū bin Zakariyāh.

Binyamīn kā qabilā: Yāsiyel bin Abinair.

22 Dān kā qabilā: Azarel bin Yarohām.

Yih bārah log Isrāīlī qabilōñ ke sarbarāh the.

23 Jitne Isrāīlī mardoñ kī umr 20 sāl yā
is se kam thī unheñ Dāūd ne shumār nahīn
kiyā, kyoñki Rab ne us se wādā kiyā thā ki
main Isrāīliyoñ ko āsmān par ke sitāroñ jaisā
beshumār banā dūngā. 24 Niz, Yoāb bin Zarūyāh
ne mardumshumārī ko shurū to kiyā lekin use
iḵhtitām tak nahīn pahuñchāyā thā, kyoñki
Allāh kā ḡhazab mardumshumārī ke bāis Isrāīl
par nāzil huā thā. Natije meñ Dāūd Bādshāh kī
tārīkhī kitāb meñ Isrāīliyoñ kī kul tādād kabhī
nahīn darj huī.

Shāhī Milkiyat ke Inchārj

25 Azmāwat bin Adiyel Yarūshalam ke shāhī
godāmoñ kā inchārj thā.

Jo godām dehī ilāqe, bāqī shahroñ, gānwoñ
aur qiloñ meñ the un ko Yūnatan bin Uzziyāh
sañbhāltā thā.

26 Azrī bin Kalūb shāhī zamīnoñ kī kāshtkāri
karne wāloñ par muqarrar thā.

²⁷ Simāī Rāmātī angūr ke bāghoñ kī nigarānī kartā jabki Zabdī Shīfmī in bāghoñ kī mai ke godāmoñ kā inchārj thā.

²⁸ Bāl-hanān Jadīrī zaitūn aur anjīr-tūt ke un bāghoñ par muqarrar thā jo maḡhrib ke nashebī pahārī ilāqe meñ the. Yuās zaitūn ke tel ke godāmoñ kī nigarānī kartā thā.

²⁹ Shārūn ke maidān meñ charne wāle gāy-bail Sitrī Shārūnī ke zer-e-nigarānī the jabki Sāfat bin Adlī wādiyoñ meñ charne wāle gāy-bailoñ ko sañbhāltā thā. ³⁰ Obil Ismāīlī ūñṭoñ par muqarrar thā, Yahadiyāh Marūnotī gadhiyoñ par ³¹ aur Yāzīz Hājirī bheṛ-bakriyoñ par.

Yih sab shāhī milkiyat ke nigarān the.

Bādshāh ke Qarībī Mushīr

³² Dāūd kā samajhdār aur ālim chachā Yūnatan bādshāh kā mushīr thā. Yihiyel bin Hakmūnī bādshāh ke beṭoñ kī tarbiyat ke lie zimmedār thā. ³³ Aḡhītufal Dāūd kā mushīr jabki Hūsī Arkī Dāūd kā dost thā. ³⁴ Aḡhītufal ke bād Yahoyadā bin Bināyāh aur Abiyātar bādshāh ke mushīr ban gae. Yoāb shāhī fauj kā kamānḡar thā.

28

Isrāīl ke Buzurgoñ ke sāmne Dāūd kī Taqrīr

¹ Dāūd ne Isrāīl ke tamām buzurgoñ ko Yarūshalam bulāyā. In meñ qabīloñ ke sarparast, faujī ḡiwīzhanōñ par muqarrar afsar, hazār hazār aur sau sau faujiyoñ par muqarrar afsar, shāhī milkiyat aur rewarōñ ke inchārj, bādshāh ke beṭoñ kī tarbiyat karne wāle afsar,

darbārī, mulk ke sūrmā aur bāqī tamām sāhib-e-haisiyat shāmīl the.

² Dāūd Bādshāh un ke sāmne khare ho kar un se mukhātib huā,

“Mere bhāiyo aur merī qaum, merī bāt par dhyān deñ! Kāfī der se main ek aisā makān tāmīr karnā chāhtā thā jis meñ Rab ke ahd kā sandūq mustaqīl taur par rakhā jā sake. Ākhir yih to hamāre Ḳhudā kī chaukī hai. Is maqsad se main taiyāriyāñ karne lagā. ³ Lekin phir Allāh mujh se hamkalām huā, ‘Mere nām ke lie makān banānā terā kām nahīn hai, kyonki tū ne jangjū hote hue bahut khūn bahāyā hai.’

⁴ Rab Isrāīl ke Ḳhudā ne mere pūre khāndān meñ se mujhe chun kar hameshā ke lie Isrāīl kā bādshāh banā diyā, kyonki us kī marzī thī ki Yahūdāh kā qabilā hukūmat kare. Yahūdāh ke khāndānoñ meñ se us ne mere bāp ke khāndān ko chun liyā, aur isī khāndān meñ se us ne mujhe pasand karke pūre Isrāīl kā bādshāh banā diyā.

⁵ Rab ne mujhe bahut beṭe atā kie haiñ. Un meñ se us ne muqarrar kiyā ki Sulemān mere bād takht par baiṭh kar Rab kī ummat par hukūmat kare. ⁶ Rab ne mujhe batāyā, ‘Terā beṭā Sulemān hī merā ghar aur us ke sahan tāmīr karegā. Kyonki main ne use chun kar farmāyā hai ki wuh merā beṭā hogā aur main us kā bāp hūngā.

⁷ Agar wuh āj kī tarah āindā bhī mere ahkām aur hidāyat par amal kartā rahe to main us kī bādshāhī abad tak qāym rakhūngā.’

⁸ Ab merī hidāyat par dhyān deñ, pūrā Isrāīl yānī Rab kī jamāt aur hamārā Ḳhudā is ke gawāh haiñ. Rab apne Ḳhudā ke tamām ahkām ke

tābe raheñ! Phir āindā bhī yih achchhā mulk āp kī milkiyat aur hameshā tak āp kī aulād kī maurūsī zamīn rahegā. ⁹ Ai Sulemān mere beṭe, apne bāp ke Ḳhudā ko taslīm karke pūre dil-o-jān aur ḳhushī se us kī ḳhidmat kareñ. Kyoñki Rab tamām dilon kī tahqīq kar letā hai, aur wuh hamāre ḳhayālon ke tamām mansūbon se wāqif hai. Us ke tālib raheñ to āp use pā leñge. Lekin agar āp use tark kareñ to wuh āp ko hameshā ke lie radd kar degā. ¹⁰ Yād rahe, Rab ne āp ko is lie chun liyā hai ki āp us ke lie muqaddas ghar tāmīr kareñ. Mazbūt rah kar is kām meñ lage raheñ!”

Rab ke Ghar kā Naqshā

¹¹ Phir Dāūd ne apne beṭe Sulemān ko Rab ke ghar kā naqshā de diyā jis meñ tamām tafsīlāt darj thiñ yāni us ke barāmde, ḳhazānon ke kamre, bālākhāne, andarūnī kamre, wuh Muqaddastarīn Kamrā jis meñ ahd ke sandūq ko us ke kaffāre ke ḍhakne samet rakhnā thā, ¹² Rab ke ghar ke sahan, us ke irdgird ke kamre aur wuh kamre jin meñ Rab ke lie maḳhsūs kie gae sāmān ko mahfūz rakhnā thā.

Dāūd ne Rūh kī hidāyat se yih pūrā naqshā taiyār kiyā thā. ¹³ Us ne Rab ke ghar kī ḳhidmat ke lie darkār imāmon aur Lāwiyon ke gurohon ko bhī muqarrar kiyā, aur sāth sāth Rab ke ghar meñ baqī tamām zimmedāriyān bhī. Is ke alāwā us ne Rab ke ghar kī ḳhidmat ke lie darkār tamām sāmān kī fahrist bhī taiyār kī thī. ¹⁴ Us ne muqarrar kiyā ki muḳhtalif chīzon ke lie kitnā sonā aur kitnī chāndī istemāl karnī hai. In meñ zail kī chīzeñ shāmil thiñ: ¹⁵ sone aur chāndī

ke charāghdān aur un ke charāgh (muḳhtalif charāghdānoṅ ke wazn farq the, kyonki har ek kā wazn us ke maqsad par munhasir thā),¹⁶ sone kī wuh mezeṅ jin par Rab ke lie maḳhsūs roṭiyān rakhnī thīn, chāndī kī mezeṅ,¹⁷ ḳhālis sone ke kānṭe, chhīrkāw ke kaṭore aur surāhī, sone-chāndī ke pyāle¹⁸ aur bakhūr jalāne kī qurbāngāh par maṅdhā huā ḳhālis sonā. Dāūd ne Rab ke rath kā naqshā bhī Sulemān ke hawāle kar diyā, yānī un karūbī farishtoṅ kā naqshā jo apne paroṅ ko phailā kar Rab ke ahd ke sandūq ko dhānp dete haiṅ.

¹⁹ Dāūd ne kahā, “Maiṅ ne yih tamām tafsīlāt waise hī qalamband kar dī haiṅ jaise Rab ne mujhe hikmat aur samajh atā kī hai.”

²⁰ Phir wuh apne beṭe Sulemān se muḳhātib huā, “Mazbūt aur diler hoṅ! Dareṅ mat aur himmat mat hārnā, kyonki Rab Ḳhudā merā Ḳhudā āp ke sāth hai. Na wuh āp ko chhoṛegā, na tark karegā balki Rab ke ghar kī takmīl tak āp kī madad kartā rahegā.²¹ Ḳhidmat ke lie muqarrar imāmoṅ aur Lāwiyōṅ ke guroh bhī āp kā sahārā ban kar Rab ke ghar meṅ apnī ḳhidmat saranjām deṅge. Tāmīr ke lie jitne bhī māhir kārigaroṅ kī zarūrat hai wuh ḳhidmat ke lie taiyār khāṛe haiṅ. Buzurgoṅ se le kar ām logoṅ tak sab āp kī har hidāyat kī tāmīl karne ke lie musta'id haiṅ.”

29

Rab ke Ghar kī Tāmīr ke lie Nazarāne

¹ Phir Dāūd dubārā pūrī jamāt se muḳhātib huā, “Allāh ne mere beṭe Sulemān ko chun kar

muqarrar kiyā hai ki wuh aglā bādshāh bane. Lekin wuh abhī jawān aur nātajrabākār hai, aur yih tāmīrī kām bahut wasī hai. Use to yih mahal insān ke lie nahīn banānā hai balki Rab hamāre Ḳhudā ke lie. ² Main pūrī jānfishānī se apne Ḳhudā ke ghar kī tāmīr ke lie sāmān jamā kar chukā hūn. Is meñ sonā-chāndī, pītal, lohā, lakaṛī, aqīq-e-ahmar, * muḳhtalif jāre hue jawāhar aur pachchikārī ke muḳhtalif patthar baṛī miqdār meñ shāmil haiñ. ³ Aur chūnki mujh meñ apne Ḳhudā kā ghar banāne ke lie bojh hai is lie main ne in chīzoñ ke alāwā apne zātī ḵhazānoñ se bhī sonā aur chāndī dī hai ⁴yānī taqriban 1,00,000 kilogrām ḵhālis sonā aur 2,35,000 kilogrām ḵhālis chāndī. Main chāhtā hūn ki yih kamroñ kī dīwāroñ par chaṛhāī jāe. ⁵ Kuchh kārigaroñ ke bāqī kāmōñ ke lie bhī istemāl ho saktā hai. Ab main āp se pūchhtā hūn, āj kaun merī tarah ḵhushī se Rab ke kām ke lie kuchh dene ko taiyār hai?”

⁶ Yih sun kar wahān hāzir ḵhāndānī sarparastoñ, qabiloñ ke buzurgoñ, hazār hazār aur sau sau faujiyoñ par muqarrar afsaroñ aur bādshāh ke ālā sarkārī afsaroñ ne ḵhushī se kām ke lie hadiye die. ⁷ Us din Rab ke ghar ke lie taqriban 1,70,000 kilogrām sonā, sone ke 10,000 sikke, 3,40,000 kilogrām chāndī, 6,10,000 kilogrām pītal aur 34,00,000 kilogrām lohā jamā huā. ⁸ Jis ke pās jawāhar the us ne unheñ Yihiyel Jairsonī ke hawāle kar diyā jo ḵhazānchī thā aur jis ne unheñ Rab ke ghar ke ḵhazāne meñ mahfūz kar liyā. ⁹ Pūrī qaum is farāḵhdilī ko

* 29:2 carnelian

dekh kar ḵhush huī, kyoṅki sab ne dilī ḵhushī aur faiyāzī se apne hadiye Rab ko pesh kie. Dāūd Bādshāh bhī nihāyat ḵhush huā.

Dāūd kī Duā

¹⁰ Is ke bād Dāūd ne pūrī jamāt ke sāmne Rab kī tamjīd karke kahā,

“Ai Rab hamāre bāp Isrāīl ke Ḳhudā, azal se abad tak terī hamd ho. ¹¹ Ai Rab, azmat, qudrat, jalāl aur shān-o-shaukat tere hī haiṅ, kyoṅki jo kuchh bhī āsmān aur zamīn meṅ hai wuh terā hī hai. Ai Rab, saltanat tere hāth meṅ hai, aur tū tamām chīzon par sarfarāz hai. ¹² Daulat aur izzat tujh se miltī hai, aur tū sab par hukmrān hai. Tere hāth meṅ tāqat aur qudrat hai, aur har insān ko tū hī tāqatwar aur mazbūt banā saktā hai. ¹³ Ai hamāre Ḳhudā, yih dekh kar ham terī satāish aur tere jalālī nām kī tārif karte haiṅ.

¹⁴ Merī aur merī qaum kī kyā haisiyat hai ki ham itnī faiyāzī se yih chīzeṅ de sake? Aḵhir hamārī tamām milkiyat terī taraf se hai. Jo kuchh bhī ham ne tujhe de diyā wuh hameṅ tere hāth se milā hai. ¹⁵ Apne bāpdādā kī tarah ham bhī tere nazdīk pardesī aur ḡhairshahrī haiṅ. Duniyā meṅ hamārī zindagī sāye kī tarah ārizī hai, aur maut se bachne kī koī ummīd nahīṅ. ¹⁶ Ai Rab hamāre Ḳhudā, ham ne yih sārā tāmīrī sāmān is lie ikaṭṭhā kiyā hai ki tere muqaddas nām ke lie ghar banāyā jāe. Lekin haqīqat meṅ yih sab kuchh pahle se tere hāth se hāsīl huā hai. Yih pahle se terā hī hai. ¹⁷ Ai mere Ḳhudā, main jāntā hūṅ ki tū insān kā dil jānch letā hai, ki diyānatdārī tujhe pasand hai. Jo kuchh bhī main ne diyā hai wuh main ne ḵhushī se aur

achchhī nīyat se diyā hai. Ab mujhe yih dekh kar ḳhushī hai ki yahān hāzir terī qaum ne bhī itnī faiyāzī se tujhe hadiye die haiñ.

¹⁸ Ai Rab hamāre bāpdādā Ibrāhīm, Is'hāq aur Isrāīl ke Ḳhudā, guzārish hai ki tū hameshā tak apnī qaum ke diloñ meñ aisī hī tarāp qāym rakh. Atā kar ki un ke dil tere sāth liṭṭe raheñ. ¹⁹ Mere beṭe Sulemān kī bhī madad kar tāki wuh pūre dil-o-jān se tere ahkām aur hidāyāt par amal kare aur us mahal ko takmīl tak pahuñchā sake jis ke lie maiñ ne taiyāriyān kī haiñ.”

²⁰ Phir Dāūd ne pūrī jamāt se kahā, “Āeñ, Rab apne Ḳhudā kī satāish karen!” Chunāñche sab Rab apne bāpdādā ke Ḳhudā kī tamjīd karke Rab aur bādshāh ke sāmne muñh ke bal jhuk gae.

²¹ Agle din tamām Isrāīl ke lie bhasm hone wālī bahut-sī qurbāniyān un kī mai kī nazaron samet Rab ko pesh kī gaiñ. Is ke lie 1,000 jawān bailoñ, 1,000 menḍhoñ aur 1,000 bheṛ ke bachchoñ ko chaṛhāyā gayā. Sāth sāth zabah kī beshumār qurbāniyān bhī pesh kī gaiñ. ²² Us din unhoñ ne Rab ke huzūr khāte-pīte hue baṛī ḳhushī manāī. Phir unhoñ ne dubārā is kī tasdīq kī ki Dāūd kā beṭā Sulemān hamārā bādshāh hai. Tel se use masah karke unhoñ ne use Rab ke huzūr bādshāh aur Sadoq ko imām qarār diyā.

Sulemān kī Zabardast Hukūmat

²³ Yoñ Sulemān apne bāp Dāūd kī jagah Rab ke taḳht par baiṭh gayā. Use kāmyābī hāsil huī, aur tamām Isrāīl us ke tābe rahā. ²⁴ Tamām ālā afsar, baṛe baṛe faujī aur Dāūd ke bāqī beṭoñ ne bhī apnī tābedārī kā izhār kiyā. ²⁵ Isrāīl ke deḳhte deḳhte Rab ne Sulemān ko bahut sarfarāz kiyā.

Us ne us kī saltanat ko aisī shān-o-shaukat se nawāzā jo māzī meñ Isrāīl ke kisī bhī bādshāh ko hāsil nahīn huī thī.

Dāūd kī Wafāt

²⁶⁻²⁷ Dāūd bin Yassī kul 40 sāl tak Isrāīl kā bādshāh rahā, 7 sāl Habrūn meñ aur 33 sāl Yarūshalam meñ. ²⁸ Wuh bahut umrrasīdā aur umr; daulat aur izzat se āsūdā ho kar intaqāl kar gayā. Phir Sulemān taḡhtnashīn huā.

²⁹ Bāqī jo kuchh Dāūd kī hukūmat ke daurān huā wuh tīnoñ kitāboñ ‘Samuel Ġhaibbīn kī Tārīkh,’ ‘Nātan Nabī kī Tārīkh’ aur ‘Jād Ġhaibbīn kī Tārīkh’ meñ darj hai. ³⁰ In meñ us kī hukūmat aur asar-o-rasūkh kī tafsīlāt bayān kī gāī haiñ, nīz wuh kuchh jo us ke sāth, Isrāīl ke sāth aur gird-o-nawāh ke mamālik ke sāth huā.

lxxxv

Kitab-i Muqaddas
The Holy Bible in Urdu, Urdu Geo Version, Roman
Script

copyright © 2019 Urdu Geo Version

Language: (Urdu)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2023-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

123ff8cb-27b3-5817-a02a-22e67145fd30